A BIZOTTSÁG 473/2010/EU RENDELETE

(2010. május 31.)

az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára vonatkozó ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletre (a továbbiakban: alaprendelet) [1] és különösen annak 12. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) A Bizottság 2009. szeptember 3-án az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítés [2] (a továbbiakban: a vizsgálat megindításáról szóló értesítés) útján bejelentette az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből (a továbbiakban: érintett országok) származó egyes polietilén-tereftalátoknak (a továbbiakban: PET) az Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megindítását.

(2) Ugyanazon a napon a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítés [3] útján bejelentette az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindítását, és külön vizsgálatot indított.

(3) A szubvencióellenes eljárás megindítására azt követően került sor, hogy a Plastics Europe polietilén-tereftaláttal foglalkozó bizottsága (a továbbiakban: panaszos) panasszal élt olyan gyártók nevében, amelyeknek termelése egyes polietilén-tereftalátok teljes uniós gyártásának jelentős részét, ebben az esetben több mint 50 %-át teszi ki. A panasz első látásra elfogadható bizonyítékot tartalmazott az említett termék támogatására és az ebből eredő jelentős kárra vonatkozóan, és ezt elegendőnek tekintették a szubvencióellenes eljárás megindításának alátámasztására.

(4) Az eljárás megindítása előtt és összhangban az alaprendelet 10. cikkének (7) bekezdésével, a Bizottság értesítette Irán, Pakisztán és az Egyesült Arab Emírségek (a továbbiakban: EAE) kormányát arról, hogy megfelelően dokumentált panasz érkezett hozzá, amely szerint az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó PET támogatott behozatala jelentős kárt okozott az uniós iparágnak. Az érintett kormányokat konzultációra hívták annak érdekében, hogy a panasz tartalmát illetően tisztázzák a helyzetet, és hogy kölcsönösen elfogadható megoldást találjanak. Valamennyi kormány elfogadta a konzultációkra szóló felhívást, és ezt követően megtartották a konzultációkat. A konzultációk során a felek nem találtak kölcsönösen elfogadott megoldást. A rendszerek kiegyenlíthetősége hiányát érintően a panaszban foglalt állítások tekintetében az érintett országok hatóságai által tett észrevételeket azonban kellőképpen figyelembe vették. A konzultációk alatt és azt követően Pakisztán és az EAE kormánya beadványokat nyújtott be.

1.2. Az eljárásban érintett felek

(5) A Bizottság hivatalosan értesítette az eljárás megindításáról a panaszos gyártókat, az egyéb ismert uniós gyártókat, az ismert érintett importőröket/kereskedőket és felhasználókat, az exportáló gyártókat és az érintett exportáló országok képviselőit. A Bizottság arra is lehetőséget biztosított az érdekelt felek számára, hogy írásban kifejthessék az álláspontjukat, és meghallgatást kérjenek a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőkön belül.

(6) Valamennyi olyan fél részére biztosították a meghallgatás lehetőségét, akik ezt kérték, és igazolták, hogy meghallgatásuk bizonyos okból indokolt.

(7) Figyelemmel az uniós gyártók és importőrök láthatóan magas számára, a kár kivizsgálásához az alaprendelet 27. cikkével összhangban felmerült a mintavételi technikák alkalmazása. Annak érdekében, hogy a Bizottság képes legyen dönteni a mintavétel szükségességéről, és adott esetben kiválaszthassa a mintát, minden uniós gyártót és importőrt felkértek arra, hogy jelentkezzen a Bizottságnál, és a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben foglaltaknak megfelelően nyújtson alapvető tájékoztatást a vizsgált termékre vonatkozóan a vizsgálati időszakban folytatott tevékenységéről (2008. július 1. – 2009. június 30.).

(8) Tizennégy uniós gyártó nyújtotta be a kért információkat, és vállalta, hogy szerepeljen a mintában. Az együttműködő uniós gyártóktól kapott információk alapján a Bizottság kiválasztott egy öt uniós gyártóból álló mintát, amely az összes együttműködő uniós gyártó értékesítéseinek 65 %-át képviselte.

[1] HL L 188., 2009.7.18., 93. o.
[2] HL C 208., 2009.9.3, 7. o.
[3] HL C 208., 2009.9.3, 12. o.

(9) Nyolc importőr adta meg a kért információkat, és vállalta, hogy szerepeljen a mintában. Az együttműködő uniós importőröktől kapott információk alapján a Bizottság kiválasztott egy két importőrből álló mintát, amely az összes együttműködő importőr behozatalának 83 %-át és az EAE-ből, Iránból és Pakisztánból származó összes behozatal 48 %-át képviselte.

(10) A Bizottság kérdőíveket küldött az érintett országok hatóságai részére, az exportáló gyártóknak, a mintába bekerült importőröknek és valamennyi ismert érintett felhasználónak és szállítónak, továbbá azoknak is, akik a vizsgálat indításáról szóló értesítésben megjelölt határidőkön belül bejelentkeztek.

(11) A kérdőívekre válasz az érintett országok hatóságaitól, egy iráni exportáló gyártótól és vele kapcsolatban álló kereskedőjétől, egy pakisztáni exportáló gyártótól és egy egyesült arab emírségekbeli exportáló gyártótól, a mintába bevont öt uniós gyártótól, a mintába bevont egyik importőrtől, tíz uniós felhasználótól és három nyersanyagszállítótól érkezett. Ezen túl hét együttműködő uniós gyártó adta meg a kárelemzéshez kért általános adatokat.

(12) A Bizottság beszerzett és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet a támogatás, az ebből eredő károkozás és az uniós érdek megállapításához szükségesnek ítélt.

(13) A következő állami hatóságok telephelyén került sor ellenőrző látogatásokra:

Iráni kormány

— Iráni Kereskedelmi Minisztérium, Kereskedelmi Képviseleti Hivatal, Teherán, Irán;

— Iráni Vámhivatal, Bandar Imam Khomeini, Irán;

Az Egyesült Arab Emírségek kormánya

— Az Egyesült Arab Emírségek Gazdasági és Ipari Minisztériuma, Abu Dhabi, Egyesült Arab Emírségek;

— RAK Befektetési Hatóság, Ras Al Khaimah kormánya, Ras Al Khaimah, Egyesült Arab Emírségek;

(14) A következő vállalatok telephelyén szintén sor került ellenőrző látogatásokra:

Uniós gyártók

— Novapet SA, Spanyolország

— Equipolymers Srl, Olaszország

— UAB Orion Global PET (Indorama), Litvánia

— UAB Neo Group, Litvánia

Iráni exportáló gyártó

— Shahid Tondguyan Petrochemical Co. (STPC) és kapcsolatban álló vállalatai, Bandar Imam Khomeini és Teherán

Pakisztáni exportáló gyártó

— Novatex Limited, Karacsi;

Exportáló gyártó az Egyesült Arab Emírségekben

— JBF RAK LLC, Ras Al Khaimah

1.3. **Vizsgálati időszak**

(15) A támogatás és a károkozás vizsgálata a 2008. július 1-je és 2009. június 30-a közötti időszakra terjedt ki (a továbbiakban: vizsgálati időszak). A károkozás értékelése szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2006. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig terjedő időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. **AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK**

2.1. **Az érintett termék**

(16) Az érintett termék a jelenleg a 3907 60 20 KN-kód alá tartozó, az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó, az ISO 1628-5 szabvány szerint legalább 78 ml/g viszkozitási számú polietilén-tereftalát.

(17) A PET olyan vegyipari termék, amelyet szokásosan a műanyagiparban használnak palackok és lapok gyártására. Mivel a PET ilyen formában homogén termék, nem osztották további terméktípusokra.

2.2. **A hasonló termék**

(18) A vizsgálat szerint az Európai Unióban az uniós gyártók által előállított és eladott PET valamint az Irán, Pakisztán és az Egyesült Arab Emírségek belső piacain gyártott és eladott, valamint az Európai Unióba exportált PET alapvetően ugyanazokkal a vegyi és fizikai alapjellemzőkkel rendelkezik, és alapvető felhasználásuk is megegyező. Így az alaprendelet 2. cikkének c) pontja értelmében ideiglenesen ezeket a termékeket tekintik hasonló terméknek.

3. TÁMOGATÁS

3.1. Irán

3.1.1. *Bevezetés*

(19) A panaszban található információk és a Bizottság kérdőívére adott válaszok alapján a következő rendszereket vizsgálták, mivel ezeknek állítólag a kormányhatóságok által nyújtott állami támogatás is része:

I. A különleges gazdasági övezetekhez kapcsolódó intézkedések – petrolkémiai különleges gazdasági övezet

II. A Nemzeti Petrolkémiai Vállalattól a PET exportáló gyártójának juttatott finanszírozás

3.1.2. *Egyedi rendszerek*

I. ***A különleges gazdasági övezetekhez kapcsolódó intézkedések – petrolkémiai különleges gazdasági övezet***

(20) A jogszabályok értelmében egy különleges gazdasági övezetben létesített vállalat a felhasznált anyagok behozatala tekintetében vámmentességre jogosult, amennyiben azokat olyan termék gyártási folyamatában használják fel, amelyet ezt követően exportálnak. Az ellenőrzés során azt is megállapították, hogy a különleges gazdasági övezetben működő vállalatok tárgyi eszközök vámmentes importjára is jogosultak.

a) *Jogalap*

(21) A különleges gazdasági övezet rendszerének teljes körű jogi meghatározását jelenleg a következő törvények és rendeletek szabályozzák: a különleges gazdasági övezeteknek az Iráni Iszlám Köztársaságban történő megalapításáról és működtetéséről szóló, 2005. május 19-én elfogadott 257/184168 törvény; az Alkotmánytörvény 138. cikke szerinti bizottságnak a szabad ipari és kereskedelmi övezetek főtanácsának titkársága által 2007. május 27-én történt jóváhagyása; a különleges gazdasági övezetek Iráni Iszlám Köztársaságban történő megalapítására és működtetésére vonatkozó végrehajtási szabályzat; a minisztertanács 2006. április 29-i jóváhagyása.

(22) A petrolkémiai különleges gazdasági övezetet 1997. április 30-án (a perzsa naptár szerint 1376-ban) hozta létre a Hivatalos Közlöny 15275. számában 1997. május 25-én közzétett 58548. törvény.

b) *Jogosultság*

(23) Az iráni kormány által a vizsgálat során szolgáltatott jogi/igazgatási aktusok nem tartalmaztak a jogosultságra vonatkozó egyedi szabályt. Az egyedüli együttműködő iráni exportáló gyártó gyárlétesítménye a Mahshahr (Bandar Imam Khomeini) petrolkémiai különleges gazdasági övezetben található. Az iráni hatóságok által adott tájékoztatás szerint ez az övezet az egyetlen petrolkémiai különleges gazdasági övezet Iránban.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(24) Valamennyi különleges gazdasági övezet az ország vámterületén kívül találhatónak minősül. Ennélfogva minden import mentes a vámok alól, feltéve hogy az importált alapanyagokat az exportálandó termék gyártása során használják fel.

(25) Az exporttermék gyártása során felhasznált importált nyersanyagok mennyiségének vizsgálata érdekében a vámhivatalok nyilvántartásba veszik mind az importjuttatást, mind pedig az importálás és az exportálás idején fennálló exportkötelezettséget, az Egészségügyi Minisztérium Általános Főosztálya által kibocsátott és öt évig érvényes, „Gyártási engedély” elnevezésű igazolásban meghatározott szabványos ágazati kapcsolati normák alapján. A vámhivatal kérelem esetén minden tranzakcióra kódszámot (B-Jack) bocsát ki, amely ahhoz szükséges, hogy a vállalat vámkezelje az árukat.

(26) Ezen túlmenően a vállalat rendszeresen tájékoztatja az illetékes hatóságot arról, hogy a következő évben mennyi exportot és belső értékesítést tervez. A rendelkezésre álló fenti információ alapján a vámhivatalok felügyelik a vállalat által igénybe vett juttatások megfelelő felhasználását.

(27) Belső értékesítés esetén, tehát amikor a különleges gazdasági övezetből az ország fő területére szállítanak, vámot vetnek ki a végtermékbe beépített és a szabványos ágazati kapcsolati normák alapján számított vámmentes importrészre.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(28) Az ellenőrző látogatás során megállapították, hogy nem létezik konkrét, jogszabályi és nyilvánosan hozzáférhető feltételrendszer annak szabályozására, hogy az engedélyező hatóság hogyan dönt arról, ki jogosult a vállalatalapításra a petrolkémiai különleges gazdasági övezetben. Az a vállalat, amely az adott övezetben kíván letelepedni, kérelemmel köteles fordulni az illetékes hatósághoz, de nem állnak rendelkezésre iránymutatások azzal kapcsolatban, hogy a kérelem milyen alapon fogadható vagy utasítható el. Ezen túlmenően a petrolkémiai különleges gazdasági övezet alapító okirata a Nemzeti Petrolkémiai Vállalatot (NPV) (az egyedüli együttműködő exportáló gyártó részvényese) bízza meg azzal, hogy az övezetet a petrolkémiai tevékenységek érdekében irányítsa és szervezze.

(29) A rendszeren belül számos ellentmondást és rendeltetésellenes működést tártak fel. Az iráni hatóságok nem hoztak létre megfelelő ellenőrző rendszert a vámmentesen importált és az előállított exporttermék gyártása során felhasznált nyersanyag mennyiségének ellenőrzésére. Az STPC, amely az egyedüli együttműködő gyártó Iránban, nem jelentette be a tényleges nyersanyagmennyiségeket, az NPV pedig a gyakorlatban nem működtetett ellenőrző rendszert annak megerősítésére, hogy a mentességet élvező behozatalt az exportált termék gyártása során használják fel, illetve ennek mennyisége tekintetében. A szabványos ágazati kapcsolati normák a vállalat által javasolt és a kormány által elfogadott termelési arányszámok, amelyek a petrolkémiai ágazatban alkalmazott előírásokból vezethetők le.

(30) Az egyedüli együttműködő exportáló gyártó a fenti rendszer és a tárgyi eszközök vámmentes importja alapján egyaránt előnyben részesült.

e) *Következtetés*

(31) A fentiekre figyelemmel a különleges gazdasági övezetbe történő vámmentes behozatal az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak, azaz az iráni kormány által nyújtott olyan pénzügyi hozzájárulásnak minősül, amely a vizsgált exportőr számára előnyt biztosít.

(32) Ezen túlmenően a rendszer az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősül, mivel azok a jogszabályok, amelyek alapján az engedélyező hatóság működik, kifejezetten a petrolkémiai gyártóágazathoz tartozó bizonyos vállalkozások körére korlátozzák az övezetbe való tartozás lehetőségét.

(33) A rendszer továbbá jogilag az export teljesítésétől függ, és így egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján. Exportra vonatkozó kötelezettségvállalás nélkül egy vállalat e rendszer alapján nem szerezhet előnyt.

(34) Ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési eljárásnak vagy helyettesítő vám-visszatérítési eljárásnak, mivel nem felel meg az alaprendelet I. mellékletében, különösen annak i. pontjában, valamint II. mellékletében és III. mellékletében meghatározott szabályoknak.

(35) Az iráni kormány különösen nem rendelkezik olyan ellenőrző rendszerrel vagy eljárással, amely megerősíthetné, hogy felhasználnak-e behozott anyagokat az exportált termék gyártása során (összhangban az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontjával, illetve helyettesítő vám-visszatérítési rendszer esetén az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontjával), és ha igen, milyen mennyiségben. Maguk a szabványos ágazati kapcsolati normák nem tekinthetők sem vállalatspecifikus előírásnak, sem a tényleges felhasználás ellenőrző rendszerének. Ez a fajta eljárás nem teszi képessé a kormányt arra, hogy kellő pontossággal ellenőrizze az export gyártás során felhasznált behozatal mennyiségét, és azt, hogy ezt milyen szabványos ágazati kapcsolati norma referenciaértékhez kell hasonlítani. A kormány nem végzett továbbá hatékony ellenőrzést megfelelően vezetett felhasználási nyilvántartás alapján. Az iráni kormány valójában nem végzett további vizsgálatot a tényleges behozatal alapján, bár hatékonyan alkalmazható ellenőrző rendszer hiányában ilyen vizsgálatra szokásosan szükség lenne (összhangban az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontjával, illetve helyettesítő vám-visszatérítési rendszer esetén az alaprendelet III. melléklete II. részének 3. pontjával).

(36) Ezen túlmenően, a tárgyi eszközök importja után meg nem fizetett vámokból származó előny az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. pontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében szintén támogatásnak, azaz az iráni kormány által adott olyan pénzügyi hozzájárulásnak minősül, amely a vizsgált exportőr számára előnyt biztosít. A rendszer továbbá jogilag az export teljesítésétől függ, és így egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján. Exportra vonatkozó kötelezettségvállalás nélkül egy vállalat e rendszer alapján nem szerezhet előnyt.

(37) A rendszer nem tekinthető engedélyezhető vám-visszatérítési rendszernek, mert olyan tárgyi eszközökre vonatkozik, amelyeket nem használnak fel a gyártási folyamat során, és így ezekre nem vonatkozik az alaprendelet I. mellékletének i. pontjában meghatározott engedélyezhető vám-visszatérítési rendszerek hatálya.

(38) A fentiekre figyelemmel a szóban forgó támogatások kiegyenlíthetőnek tekinthetők.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(39) Engedélyezett vám-visszatérítési rendszerek vagy pótlólagos visszatérítési rendszerek hiányában az előny az inputok importálása esetén esedékes teljes importvám elengedése. E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a „többletként” jelentkező vámkedvezmények kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és I. mellékletének i. pontja szerint csak a túlzott mértékű vámelengedések egyenlíthetők ki, feltéve hogy az alaprendelet II. és III. mellékleteiben előírt feltételek fennállnak. A jelen esetben azonban ezek a feltételek nem teljesültek. Így megfelelő ellenőrző rendszer hiányában a vám-visszatérítési rendszerekre vonatkozó fenti kivétel nem alkalmazható, ezért a meg nem fizetett vámok összegének (elmaradt bevétel) kiegyenlítésére vonatkozó főszabályt kell alkalmazni, nem pedig a többletvám célzott elengedéséről szóló szabályt.

(40) Az exportőr támogatásának az összegét a vámmentesen behozott alapanyagok tekintetében az elmaradt importvámok (alapvám) alapján számították ki, a vizsgálati időszak során gyártott termékekhez importált anyagok mennyiségére (nevező). Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint ezt a támogatási összeget vonatkoztatták az érintett terméknek a vizsgálati időszak során történő gyártása által keletkezett exportforgalomra, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiség alapján juttatták.

(41) Ebben a rendszerben a vizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 1,13 %.

(42) Ezen túlmenően a tárgyi eszközök importja után meg nem fizetett vámból származó előny sem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek, mert olyan tárgyi eszközökre vonatkozik, amelyeket a gyártási folyamat során nem használnak fel. A támogatási összeget az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján számították ki az importált tárgyi eszközök után meg nem fizetett vámokat alapul véve, és azt 15 évre kiterjesztve, ami a jelen vizsgálatban érintett mindhárom országban megállapítható, az adott ágazatra vonatkozó minimális értékcsökkenési időszaknak felel meg. A kialakult gyakorlat szerint az így kiszámított és a vizsgálati időszakra vonatkozó összeget kiigazították az adott időszakra érvényes kamatlábakkal, annak érdekében, hogy ez tükrözze az időszak során élvezett előny teljes értékét. E célból az Iránban az adott időszakban érvényes kereskedelmi kamatlábat megfelelőnek tekintették.

(43) Az alaprendelet 7. cikkének (2) és (3) bekezdése szerint, ezt a támogatási összeget (mint nevezőt) vonatkoztatták a vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiség alapján juttatták. E támogatás estén a vizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 0,93 %.

(44) A fenti intézkedések tekintetében a vizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó tekintetében megállapított teljes támogatási ráta 2,06 %.

II. ***A Nemzeti Petrolkémiai Vállalattól a PET exportáló gyártójának juttatott finanszírozás***

(45) Ez a rendszer a NPV által az egyedüli együttműködő iráni exportáló gyártó számára juttatott közvetlen, vissza nem térítendő pénzügyi támogatást tartalmaz.

a) *A vizsgálat megállapításai*

(46) A vizsgálat megállapította, hogy a NPV az STPC fő részvényese, mivel az utóbbi részvényeinek 75 %-ával rendelkezik. A további részvényesek a Kőolajipari Minisztérium Nyugdíj- és Jóléti Alapja, amely 15 %-kal, és a Justice Shares Broker Co., amely a részvények 15 %-ával rendelkezik. Az ellenőrző látogatás megállapította, hogy az NPV finanszírozta SRPC tőkeköltségeinek és forgó-/működő tőkéjének jelentős részét, valamint STPC bankkölcsön részleteinek visszafizetését azok lejártakor. Így a vizsgálati időszak pénzügyi éveire vonatkozó auditált pénzügyi kimutatások egyértelműen igazolják, hogy az együttműködő exportáló gyártó működése az iráni kőolajipari minisztériumhoz tartozó nemzeti iráni olajtársaság által birtokolt fő részvényes pénzügyi támogatásától függ.

(47) Továbbá az STPC részére nyújtott likviditási juttatásokat a vállalat számláin nem tartják nyilván kölcsönként.

(48) Az STPC tartozása az NPV felé az STPC auditált pénzügyi kimutatásai szerint 2009. március 20-ig, teljes eszközállományának 51 %-át tette ki. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a kereskedelmi törvénykönyvet módosító iráni törvény 141. cikke szerint a részvényesnek a társaság feloszlatásáról vagy működésének folytatásáról kell határoznia akkor, ha a bármely társaságnak legalább tőkéje felét a felmerült veszteségek fedezésére kell fordítania.

(49) Az NPV mint az STPC fő részvényese egyelőre nem tett lépéseket annak érdekében, hogy STPC tőkéjét a pénzügyi helyzetre való tekintettel megemelje, bár 2009. június 3-án az STPC közgyűlése határozatot hozott arról, hogy rendezni kell a cég NPV-vel szemben fennálló adósságainak a kérdését.

(50) A vizsgálat azt is megállapította, hogy a fenti pénzátutalás sok éven át visszatérő gyakorlat volt. Az STPC vonatkozó auditált pénzügyi kimutatásai szerint valójában a vissza nem térítendő juttatások a társaság működésének kezdete óta halmozódtak, amint ezt a 2004-óta készített auditált pénzügyi kimutatások is alátámasztják.

b) *Következtetés*

(51) Figyelemmel a fentiekre, az NPV-től származó e pénzügyi támogatás támogatásnak minősül, mert ez egy olyan kormányzati gyakorlat, amely az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében vett pénzügyi hozzájárulásnak, azaz működőtőke-juttatás és kölcsöntörlesztés fedezet formájában történő közvetlen pénzátutalásnak minősül. Ezen túlmenően az a tény, hogy a vissza nem fizetendő juttatások legalább 2004-óta halmozódtak, megerősíti azt, hogy ez rendszeresen visszatérő támogatás, amelynek célja az egyetlen együttműködő iráni exportáló gyártó működésének a biztosítása.

(52) Az NPV továbbá a következő tényezők alapján köztestületnek minősül: 1) kormányzati tulajdon: az NPV 100 %-ban állami tulajdonban van, és a Kőolajipari Minisztérium tulajdonában álló iráni nemzeti olajtársaság leányvállalata; 2) az NPV alapító okiratát jogalkotási eljárással fogadták el; 3) a részvényesek képviselőinek közgyűlésén részt vesz hat miniszter, ideértve a miniszterelnököt is, továbbá az iráni nemzeti olajtársaság két igazgatója, akiket az iráni nemzeti olajtársaság igazgató tanácsának elnöke és vezérigazgatója választ. Más szavakkal, a kormányzat teljesen ellenőrzése alatt tartja az NPV-t; 4) az NPV felelős az ország petrolkémiai iparága fejlesztéséért és működéséért, és e célból kapta feladatul a petrolkémiai különleges gazdasági övezet irányítását.

(53) Ami a fogadó társaság részéről fennálló előny meglétét illeti, a vizsgálat kimutatta, hogy az STPC jelenlegi állapotában nem lenne képes az NPV pénzügyi támogatása nélkül működni. Ez a gyakorlat nem összeegyeztethető a magánbefektetők szokásos gyakorlatával, mivel nincs olyan kereskedelmi szervezet, amely folyamatosan ilyen vissza nem térítendő finanszírozást biztosítana.

(54) Az NPV által nyújtott pénzügyi támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősül, mivel a támogató hatóság az adott támogatást kifejezetten csak az STPC számára teszi hozzáférhetővé, a petrolkémiai ágazat fejlesztésére irányuló politikájával összhangban.

(55) A fentiekre figyelemmel ezt a támogatás kiegyenlíthetőnek minősül.

c) *A támogatás összegének kiszámítása*

(56) A kiegyenlíthető támogatás összegének a kiszámítása a vizsgálati időszak alatt a kedvezményezett által szerzett előnyre való tekintettel történik. A kedvezményezett által szerzett előny a vissza nem térítendő juttatás teljes összege, az együttműködő exportáló gyártó számláiból származó adatok alapján. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint ezt a támogatási összeget (nevező) vonatkoztatták a vizsgálati időszak során a vállalat teljes eladási forgalmára, mivel a támogatás nem az exportteljesítménytől függ, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiség alapján juttatták.

(57) Ebben a rendszerben a vizsgálati időszak alatt az együttműködő exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 51,02 %.

3.1.3. *A kiegyenlíthető támogatások összege*

(58) Az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban a kiegyenlíthető támogatások ideiglenes ad valorem összege, az egyedüli együttműködő iráni exportőr tekintetében 53,08 %.

3.2. **Pakisztán**

(59) A panaszban található információk és a Bizottság kérdőívére adott válaszok alapján a következő rendszereket vizsgálták, mivel ezeknek állítólag a kormányhatóságok által nyújtott állami támogatás is része:

I. Gyártási vámőrizet rendszer

II. Gyár, gépek és berendezések importja gyártási vámőrizetben

III. A belső piacon vásárolt PTA tarifális védelme

IV. Végleges adórendszer (VA)

V. Hosszú távú rögzített kamatlábú exportfinanszírozási rendszer (EOP-HTF)

VI. A Pakisztáni Állami Bank exportfinanszírozási rendszere (EFR)

VII. A Pakisztáni Állami Bank 25. sz. F.E. körlevele szerinti finanszírozás

3.2.1. *Egyedi rendszerek*

I. ***Gyártási vámőrizet rendszer***

(60) Ez a rendszer alapanyagok vámmentes importját teszi lehetővé, amennyiben azt ezt követően exportra használják fel.

a) *Jogalap*

(61) Ez a rendszer a 2008. június 30-án módosított, 1969. évi vámtörvényen alapul. A vámtörvény 219. cikke (XX. fejezet) felhatalmazza a központi bevételi tanácsot, hogy értesítéseket bocsásson ki az export- és importpolitikáról. Ennek megfelelően a 2001. évi vámszabályok XV. fejezete (SRO 450(I)/2001, 2001. június 18.) részletesen szabályozza a gyártási vámszabad raktárban importált árukra vonatkozó vámmentességet.

b) *Jogosultság*

(62) A gyártási vámőrizeti rendszer használatához be kell szerezni a vámhatóság engedélyét, amelyet az bármely személy vagy cég részre kiállít a 2001. évi vámszabályok XV. fejezetének 343. cikke szerint.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(63) Az alapanyagok importálásakor a gyártónak a vámhatóság által előírt nyomtatványon, azaz a „Vámáru-nyilatkozaton" fel kell tüntetnie a 450/(I)/2001 SRO számot. A vámhatóságnál azonban letétbe kell helyezni egy biztosítékot, valamint a vám és a forgalmi adó összegének megfelelő, későbbre keltezett csekkeket, amelyek három évig érvényesek. Ezt a biztosítékot a vámhivatal akkor adja vissza, ha igazolták, hogy a vállalat exportálta a késztermékeket.

(64) Az importált alapanyagokból gyártott végtermékeket a vámőrizeti nyilvántartásban tartják nyilván, és a nyersanyagokat az elemzési igazolásban igazolt beépítési arány szerint igazítják ki. Ez a vámhivatal által kibocsátott igazolás hitelesíti az összes alapanyag kapcsolati arányait, 1 000 kg érintett termék gyártására vetítve. Ezekre a kapcsolati arányokra, amelyek az érintett ágazatban alkalmazott előírásokon alapulnak, a vállalat tesz javaslatot, és ezt a kormány fogadja el.

(65) Az exportáláskor a vámáru-nyilatkozaton ki kell jelenteni, hogy az export gyártási vámőrizetből származik és a vámáru-nyilatkozathoz csatolni kell a végtermékek gyártása során felhasznált alapanyagok felhasználási lapját. A vámáru-nyilatkozat minden szempontból történő megvizsgálása után az érintett vámhivatalnok engedélyezi a végtermékek exportját.

(66) Amikor az alapanyagok importját a vámőrizeti nyilvántartásban szereplő vonatkozó végtermékek exportja formájában felhasználják, a vállalat benyújt egy levelet a vámhivatalhoz az import vámáru-nyilatkozat egy példányával és az exportfuvarlevelekkel együtt, valamint csatol egy összegzést/egyeztetést arról, hogy a nyersanyagokat felhasználták, és a vámőrizeti nyilvántartásban szereplő végtermékek formájában exportálták. Ennek megfelelően a vámhivatalnok felszabadítja az alapanyagok importálása során letétbe helyezett biztosítékot és a későbbre keltezett csekkeket.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(67) Az egyedüli együttműködő gyártó előnyre tett szert a gyártási vámőrizet keretében.

(68) Az ellenőrző látogatás megállapította, hogy a gyakorlatban a pakisztáni hatóságok a vámmentesen importált és az előállított exporttermék gyártása során felhasznált nyersanyag mennyiségének ellenőrzésére nem alkalmaztak megfelelő ellenőrző rendszert. A rendszeren belül számos ellentmondást és nem rendeltetésszerű működést tártak fel a jogszabályokban meghatározott vám-visszatérítési rendszerhez képest (a 2001. évi vámszabályok XV. fejezete).

(69) A gyártási vámőrizetben nem volt egyértelműen megjelölve a gyártási terület és a végtermékek, selejtek külön raktárai, valamint a hulladéktárolás. Csupán a vámmentesen importált nyersanyagot különítették el a helyben beszerzett alapanyagoktól. A vámszabad raktárnak és vámőrizetnek minősülő raktár épülete nem olyan különálló területen található, amely közterületről külön bejárattal vagy kijárattal rendelkezik, és más bejárattal vagy kijárattal nem rendelkezik, ahogyan ezt a fent említett XV. fejezet 349. szakasza előírja.

(70) Az átvett, gyártott és exportált alapanyagokra vonatkozó nyilvántartást nem a tényleges felhasználás alapján vezették. Csak az elméleti felhasználást vették nyilvántartásba az elemzési igazolás alapján, az összes alapanyag kapcsolati arányait, 1 000 kg érintett termék gyártására vetítve. Ezeket a kapcsolati arányra vonatkozó normákat a hatóságok állapítják meg és időről időre felülvizsgálják, de nincsenek egyértelmű szabályok és bizonyítékok arra nézve, hogyan végzik ezeket a felülvizsgálatokat.

(71) A pakisztáni kormány továbbá nem hozott létre hatékony gyakorlati ellenőrzési rendszert. A hatóságok állítása szerint ellenőrzik a vállalatok által végzett dokumentálást, de ez pusztán abban áll, hogy megnézik, a vállalatok milyen szabványos kapcsolati arányra vonatkozó normát jelentenek be, és nem ellenőrzik a tényleges gyártási mennyiséget.

(72) A hatóságok bejelentették, hogy az egyedüli együttműködő exportáló gyártó PET elemzési igazolásait 2002-től (amikor az első benyújtott elemzési igazolást kibocsátották) a vizsgálati időszakig felülvizsgálták. Ennek az állításnak az alátámasztására a hatóságok benyújtották egy 2004-ben végzett felülvizsgálat másolatát. Mindazonáltal, bár ez a felülvizsgálat a vámmentesen importálni engedélyezett nyersanyagok mennyiségének a korlátozását eredményezte, nem végezték el az elmaradt vámok vizsgálatát az esetleges többletvámok elengedésének ellenőrzése tekintetében. Az elemzési igazolás kiigazításától kezdve az együttműködő exportáló gyártó egyszerűen kiigazította a nyilvántartott mennyiségeket a vámőrizeti nyilvántartásban az elemzési igazolás adatainak megfelelően. 2004-óta – annak ellenére, hogy egyértelműen bizonyított volt, hogy a gyártási folyamat jobb nyersanyag-kihasználáshoz (és így többletvám-elengedéshez) vezethet – nem végezték el az elemzési igazolás felülvizsgálatát, és nem vizsgálták az együttműködő exportáló gyártó tényleges nyersanyag-felhasználását.

e) *Következtetés*

(73) A fentiekre figyelemmel, a gyártási vámőrizet az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében elengedett kormányzati bevétel formájában nyújtott támogatásnak minősül, amely a kedvezményezett vállalat részére előnyt jelent.

(74) Ezen túlmenően, ez a támogatási rendszer egyedinek is tekinthető, mivel ezt olyan vállalatoknak juttatják, amelyek vámőrizet alatt gyártanak termékeket, és ezeket később exportálják, így ez jogilag az export teljesítésétől függ az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontjával összhangban.

(75) Ez a rendszer nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési eljárásnak vagy helyettesítő vám-visszatérítési eljárásnak az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében. Nem felel meg az alaprendelet I. mellékletében, különösen annak i. pontjában, valamint II. mellékletében és III. mellékletében meghatározott szigorú szabályoknak sem.

(76) A pakisztáni kormány különösen nem alkalmazta hatékonyan ellenőrző rendszerét, és olyan eljárást sem alkalmazott, amely megerősíthetné, hogy az exportált termék gyártása során felhasználnak-e és ha igen, milyen mennyiségben, behozott anyagokat (összhangban az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontjával, illetve helyettesítő vám-visszatérítési rendszer esetén az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontjával). Az ágazati kapcsolati normák nem tekinthetők sem vállalatspecifikus előírásnak, sem a tényleges felhasználás ellenőrző rendszerének. Ez a fajta eljárás nem teszi képessé a kormányt arra, hogy kell ő pontossággal ellenőrizze az export gyártás során felhasznált behozatal mennyiségét. A kormány nem végzett továbbá hatékony ellenőrzést megfelelően vezetett felhasználási nyilvántartás alapján. Ezen túlmenően, a pakisztáni kormány valójában nem végzett további vizsgálatot a tényleges behozatal alapján, bár hatékonyan alkalmazható ellenőrző rendszer hiányában ilyen vizsgálatra szokásosan szükség lenne (összhangban az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontjával, illetve az alaprendelet III. melléklete II. részének 3. pontjával).

(77) A fentiekre figyelemmel ezt a támogatás kiegyenlíthetőnek minősül.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(78) Engedélyezett vám-visszatérítési rendszerek vagy pótlólagos visszatérítési rendszerek hiányában az előny az inputok importálása esetén esedékes teljes importvám elengedése. E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a „többletként” jelentkező vámkedvezmények kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és I. mellékletének i. pontja szerint csak a túlzott mértékű vámelengedések egyenlíthetők ki, feltéve hogy az alaprendelet II. és III. mellékleteiben előírt feltételek fennállnak. A jelen esetben azonban ezek a feltételek nem teljesültek. Így megfelelő ellenőrző rendszer hiányában a vám-visszatérítési rendszerekre vonatkozó fenti kivétel nem alkalmazható, ezért a meg nem fizetett vámok összegének (elmaradt bevétel) kiegyenlítésére vonatkozó főszabályt kell alkalmazni, nem pedig a többletvám célzott elengedéséről szóló szabályt.

(79) Az exportőr támogatásának az összegét a gyártási vámőrizeti rendszerben behozott és a vizsgálati időszak során az érintett termékek gyártásához importált anyagok (nevező) tekintetében az elmaradt importvámok (alapvám) alapján számították ki. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint ezt a támogatási összeget vonatkoztatták az érintett terméknek a vizsgálati időszak során történő gyártása által keletkezett exportforgalomra, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiség alapján juttatták.

(80) Ebben a rendszerben a vizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 2,57 %.

II. ***Gyár, gépek és berendezések importja gyártási vámőrizetben***

(81) Ez a rendszer engedélyezte a gyártási vámőrizetre szánt gyár és gépek vámmentes importját 2004. június 30-ig. A nem helyben gyártott gépek és alkatrészek importjára azért volt szükség, hogy gyártóegységet állítsanak fel, vagy hogy azokat a vámőrizet alatt álló gyártóegységek bővítésére, korszerűsítésére, vagy cseréjére használják fel.

a) *Jogalap*

(82) Erről a rendszerről az 1998. június 12-i SRO 554(I)/98 sz. jogszabály rendelkezik.

b) *Jogosultság*

(83) E rendszer alkalmazása érdekében az importőrnek be kellett jelentenie a vámhatóságnak, hogy a gépeket megfelelően üzembe helyezték vagy használták a vámőrizeti létesítményben.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(84) Az importőrnek az importáláskor igazolnia kellett a vámhatóság felé, hogy a gépeket vagy az alkatrészeket vámőrizet alatti gyártóegységhez importálták, és biztosítékot kellett nyújtania a vám összegére. Az említett biztosítékot akkor szabadították fel, ha igazolták az importált gépek üzembe helyezését.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(85) Ezt a rendszert 2004. júniusáig alkalmazták és az egyedüli exportáló gyártó e rendszer keretében előnyben részesült, amikor 2002 és 2003 között gyára egy részét így importálta.

e) *Következtetés*

(86) A fentiekre figyelemmel a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében elengedett kormányzati bevétel formájában nyújtott támogatásnak minősül, amely a kedvezményezett vállalat részére előnyt jelent.

(87) Ez a támogatási rendszer egyedinek is tekinthető, mivel olyan vállalatoknak juttatják, amelyek vámőrizet alatt gyártanak termékeket, és ezeket később exportálják, így ez jogilag az export teljesítésétől függ az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontjával összhangban.

(88) Ezen túlmenően a tárgyi eszközök vámmentes importjából származó előny nem tekinthető engedélyezhető vám-visszatérítési rendszernek, mert olyan tárgyi eszközökre vonatkozik, amelyeket nem használnak fel a gyártási folyamat során, és így az alaprendelet (I) mellékletének (i) pontjában meghatározott engedélyezhető vámvisszatérítési rendszerek hatálya ezekre nem terjed ki.

(89) A fentiekre figyelemmel ezt a támogatás kiegyenlíthetőnek minősül.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(90) A támogatási összeget az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján számították ki az importált tárgyi eszközök után meg nem fizetett vámokat alapul véve, és azt 15 évre kiterjesztve, ami a jelen vizsgálatban érintett mindhárom országban megállapítható, az adott ágazatra vonatkozó minimális értékcsökkenési időszaknak felel meg. A kialakult gyakorlat szerint az így kiszámított és a vizsgálati időszakra vonatkozó összeget kiigazították az adott időszakra érvényes kamatlábakkal, annak érdekében, hogy ez tükrözze az időszak során élvezett előny teljes értékét. E célból a Pakisztánban az adott időszakban érvényes kereskedelmi kamatlábat megfelelőnek tekintették.

(91) Az alaprendelet 7. cikkének (2) és (3) bekezdése szerint ezt a támogatási összeget (mint számlálót) vonatkoztatták a vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiség alapján juttatták.

(92) Ebben a rendszerben a vizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 0,01 %.

III. ***A belső piacon vásárolt PTA tarifális védelme***

(93) Ez a rendszer a Pakisztánban gyártott PTA (ez a PET előállításának fő alapanyaga) hazai vásárlása esetén nyújt pénzügyi visszatérítést a számlázott eladási ár 7,5 %-a mértékében.

a) *Jogalap*

(94) A rendszer a 2008. szeptember 19-i SRO 1045(I)/2008 sz. jogszabályon alapul, amelyet a 2008. december 22-I SRO 1299(I)/2008 sz. jogszabály módosított, és amely valamennyi PTA-vevő részére 7,5 % visszatérítést biztosít a helyben gyártott PTA megvásárlása után.

b) *Jogosultság*

(95) Ez a rendszer kompenzációs támogatás a fent említett SRO-ban felsorolt PTA-felhasználók és vevők részére, és minden olyan további, a Textilipari Minisztérium által jóváhagyott felhasználó részére, aki a jövőben jogosulttá válik. Ezt a kompenzációs támogatást annak érdekében nyújtják, hogy a Pakisztáni Állami Bankon keresztül ellentételezzék a helyben beszerzett vagy importált PTE hatását. Az SRO-k mellékletei tartalmazzák a rendszer igénybevételéhez szükséges kérelmezési űrlapokat. Ezen túlmenően az SRO 1045(I)/2008. sz. jogszabály közvetlenül tartalmazza a rendszerből támogatásban részesülő vállalatok listáját.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(96) Ez a visszatérítés kompenzációs támogatás / tarifális védelem a poliészteripar számára, és ezt közvetlenül a Pakisztáni Állami Bank működteti. PTA importja esetén 7,5 %-os importvámot vetnek ki.

(97) Ha a PTA-t olyan pakisztáni gyártótól veszik, amely helyben állította elő a PTA-t, akkor a belföldi PTA gyártó által a vevőnek adott számlán fel kell tüntetni egy 7,5 %-os árösszetevőt. A vevő kérelme esetén részére ezt a 7,5 %-ot ennek megfelelően visszatérítik.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(98) A vizsgálat megállapította, hogy a gyakorlatban a rendszer közvetlen finanszírozást nyújt a pakisztáni poliészteripar számára. Az SRO-k célja a belföldi gyártású PTA vásárlásának az ösztönzése. A belföldi gyártású PTA ilyen támogatása a vevő közvetlen finanszírozásának minősül. A vizsgálat megállapította, hogy az egyedüli együttműködő exportáló gyártót az adott SRO kifejezetten felsorolta e rendszer kedvezményezettjeként. Az adott SRO valójában csak nyolc pakisztáni céget sorolt fel, mint az e rendszerben kedvezményezett feleket. Így az együttműködő exportáló gyártó előnyre tett szert a PTA kompenzációs támogatásából.

e) *Következtetés*

(99) A fentiekre figyelemmel ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése alapján támogatásnak minősül, mert pénzügyi hozzájárulást nyújt közvetlen pénzátutalás formájában, amely a kedvezményezett vállalat részére egyértelmű előnyt jelent.

(100) Ezen túlmenően a rendszer az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének b) pontja alapján egyedinek minősül, figyelemmel arra, hogy a támogatás attól függ, hogy belföldi árut használnak-e az import helyett.

(101) A támogatás az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint is egyedinek minősül, figyelemmel arra, hogy maga a jogszabály kifejezetten a poliészterágazatba tartozó bizonyos vállalatokra korlátozza az e rendszerhez való hozzáférést.

(102) Következésképpen ez a támogatás kiegyenlíthetőnek minősül.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(103) A kiegyenlíthető támogatás összegének a kiszámítása a vizsgálati időszak alatt a kedvezményezett által szerzett előnyre való tekintettel történik. A kedvezményezett által szerzett előny a pénzügyi visszatérítés teljes összege, az együttműködő exportáló gyártó számláiból származó adatok alapján.

(104) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint ezt a támogatási összeget (nevező) vonatkoztatták a vállalat teljes eladási forgalmára a vizsgálati időszak során, mivel a támogatás nem az exportteljesítménytől függ, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiség alapján juttatták.

(105) Ebben a rendszerben a vizsgálati időszak alatt az együttműködő exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 2,38 %.

IV. ***Végleges adórendszer (VA)***

(106) E rendszer keretében egy vállalat különleges adózást vehet igénybe az exportforgalma tekintetében.

a) *Jogalap*

(107) Ez a rendszer a jövedelemadóról szóló rendelet 154. és 169. cikkein (2001 ITO), valamint a 2001. évi ITO első jegyzéke IV. fejezetének III. részén alapul.

b) *Jogosultság*

(108) Ebben a rendszerben a jövedelmet az exportforgalom alapján adóztatják meg, és a rendszer minden exportőr számára elérhető, amikor az áruértékesítésből származó jövedelemhez jut.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(109) A jóváhagyott bank az exportügylet értékéből a devizajövedelem jóváírásakor 1 %-os forrásadót von le, tekintet nélkül a vállalat esetleges nyereségére. Másrészről a vállalatoknak a belföldi tevékenységük utáni adózó jövedelmük 35 %-os jövedelemadó alá esik.

(110) A devizajövedelemre közvetlenül alkalmazott adólevonás az exportügyletből eredő jövedelem végleges adójának minősül. Az exportforgalom realizálásával kapcsolatban felmerült költségek nem vonhatók le.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(111) A vizsgálat megállapította, hogy a gyakorlatban ez a rendszer különleges és kedvező adóelbánást biztosít az exportőrök számára. Bár az exportforgalommal kapcsolatos költségek nem vonhatók le, a teljes exportforgalomra kivetett 1 %-os alacsony adóráta kedvező adórendszernek minősül, összehasonlítva a rendes adórendszerrel, amely magasabb, 35 %-os mértékű adót vet ki a szokásos jövedelmekre, mivel az exportból származó nyereséget alacsonyabb mértékben adóztatják meg, mint a belföldi eladásokból származót. Az együttműködő exportáló gyártó a végleges adórendszerből adódó előnyökhöz jutott.

e) *Következtetés*

(112) Mivel ez az adórendszer nyereséget eredményez, hiszen az exportot alacsonyabb adó terheli, mint a belföldi eladásokat, ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében elengedett kormányzati bevétel formájában nyújtott támogatásnak minősül, amely a kedvezményezett vállalat részére előnyt jelent.

(113) Ezen túlmenően, ez a támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősül, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ.

(114) Következésképpen ez a támogatás kiegyenlíthetőnek minősül.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(115) A kiegyenlíthető támogatás összegének a kiszámítása a vizsgálati időszak alatt a kedvezményezett által szerzett előnyre való tekintettel történik. A kedvezményezett által szerzett előny a jövedelem alapján fizetendő összes adó összege, a végleges adórendszer alá tartozó jövedelem alapján (export), a megfizetett végleges adó levonása után (az exportforgalom 1 %-a). Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint ezt a támogatási összeget (nevező) vonatkoztatták a vállalat teljes exportforgalmára a vizsgálati időszak során, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiség alapján juttatták.

(116) Ebben a rendszerben a vizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 1,95 %.

V. ***Hosszú távú rögzített kamatlábú exportfinanszírozási rendszer (EOP-HTF)***

(117) Az exportorientált projektek hosszú távú finanszírozásának (EOP-HTF) célja az, hogy a pénzügyi intézmények képesek legyenek vonzó feltételek mellett finanszírozási mechanizmusokat nyújtani a kölcsönvevők számára, gépek, gyár, berendezések és ezek kiegészítőinek behozatalára.

a) *Jogalap*

(118) A jogalapot a Pakisztáni Állami Bankról szóló 1956. évi törvény 17. cikke (2) bekezdésének a) pontja/17. cikke (4) bekezdésének c) pontja és a 17. cikke (2) bekezdésének d) pontjával összefüggésben értelmezett 22. cikke tartalmazza. A rendszer részleteit a Pakisztáni Állami Bank (a továbbiakban: PÁB) 2004. május 18-án kelt 14. sz. körlevele tartalmazza.

b) *Jogosultság*

(119) A PÁB 2004. május 18-án kelt 14. sz. körlevele szerint azok a vállalatok, amelyek legalább éves termelésük 50 %-át közvetve vagy közvetlenül exportálják, jogosultak a rendszer alapján finanszírozásra.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(120) Az EOP-HTF tekintetében azokat a résztvevő pénzügyi intézményeket hagyják jóvá, amelyek megfelelnek a PÁB által meghatározott tőkemegfelelőségi előírásoknak. Ezek az intézmények a kölcsönvevőik számára hosszú távú, hét és fél évig terjedő finanszírozást biztosíthatnak.

(121) A vállalatok részére biztosított hitel sokféle célra felhasználható (gyárkorszerűsítés, helyben gyártott üzem vagy gépek beszerzése, gépimport stb.).

(122) A bankok a kölcsönvevőnek a PÁB által közzétett ráta felett legfeljebb 3 %-ot számíthatnak fel. Az EOP-HTF keretében történő finanszírozás kamatlábát referenciaszintként a 12 hónapos kincstárjegyek és a három, illetve ötéves pakisztáni befektetési kötvény súlyozott átlaghozamához kötik, a finanszírozási időszaktól függően.

(123) A hitel folyósítását követően a bankok felvehetik a kapcsolatot a PÁB illetékes irodájával a folyósított hitel összegének refinanszírozása érdekében.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(124) Bár ez a rendszer már 2007 júniusában megszűnt, az egyedüli együttműködő exportáló gyártó még mindig előnyben részesül a rendszerből, mivel hosszú távú finanszírozásról van szó, és az előnyre 2005 áprilisában tett szert hét és fél éves időszakra.

(125) E rendszer keretében a PÁB kötelező kamatláb plafonértékeket állapít meg a hosszú távú hitelekre.

(126) Ennek eredményeként a pusztán piaci feltételekkel nyújtott rendes kereskedelmi hitelek kamatlábaival összehasonlítva az exportőrök kedvezményes kamatlábbal tehetnek szert hosszú távú hitelekre.

e) *Következtetés*

(127) Ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében kormányzati eljárás keretében nyújtott állami támogatásnak minősül, amelynek során a kormányzat részének tekinthető köztestület (azaz a PÁB) a kereskedelmi bankokat arra utasítja, hogy lássák el a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjának i. alpontjában jelzett feladatokat (azaz kölcsön formájában közvetlen pénzátutalást teljesítsenek). A kedvezményezett vállalat az előnyt kedvezményes kamatláb formájában élvezi.

(128) Ebben az összefüggésben ki kell emelni, hogy a PÁB az alaprendelet 2. cikkének b) pontja alapján „kormányzatnak" minősül. 100 %-ban kormányzati tulajdonban áll és közpolitikai célokat lát el. A PÁB valójában minden olyan feladatot ellát, amelyeket a központi bankok szoktak ellátni, ideértve a bankjegyek kibocsátását, a pénzügyi rendszer szabályozását és felügyeletét, a bankok bankja feladatainak ellátását, továbbá végső kölcsönző, a kormány bankja, a monetáris politika végrehajtója, kezeli a köztartozásokat, szabályozza a devizagazdálkodást, fejleszti a pénzügyi kereteket, intézményesíti a megtakarításokat és a beruházásokat, képzést nyújt a bankárok részére, és hitelt nyújt a kiemelt ágazatok számára.

(129) A fentiekre figyelemmel, a támogatás az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek minősül, mert maga a jogszabály a jogosultsági feltételek között előírja, hogy a támogatás az exportteljesítménytől függ.

(130) Következésképpen ez a támogatás kiegyenlíthetőnek minősül.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(131) A kiegyenlíthető támogatás összegének a kiszámítása a vizsgálati időszak alatt a kedvezményezett által szerzett előnyre való tekintettel történik. Az alaprendelet 6. cikkének b) pontja alapján a kedvezményezettet megillető juttatást a központi bank (a Pakisztáni Állami Bank) által alkalmazott hitelplafon és a vonatkozó kereskedelmi hitelráták közötti különbség megállapításával számítják ki.

(132) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint a támogatási összeget (nevező) vonatkoztatták az érintett termék exportforgalmára a vizsgálati időszak során, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiség alapján juttatták.

(133) Ebben a rendszerben a vizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 0,60 %.

VI. ***A Pakisztáni Állami Bank exportfinanszírozási rendszere (EFR)***

(134) Az EFR rövid távú finanszírozása keretében az exportőrök a kereskedelmi bankok útján kapnak lehetőséget az összes gyártott termékük exportjának finanszírozására. Ez a rendszer elsősorban rövid távú jellegű működő tőke mechanizmus, és legfeljebb 180 napra nyújtják.

a) *Jogalap*

(135) A jogalapot a Pakisztáni Állami Bankról szóló 1956. évi törvény 17. cikke (2) bekezdésének a) pontja/17. cikke (4) bekezdésének c) pontja és a 17. cikke (2) bekezdésének d) pontjával összefüggésben értelmezett 22. cikke tartalmazza. A rendszer részleteit a PÁB 2001. szeptember 28-án kelt 35. sz. körlevele és az 1998. december 17-én kelt 44. sz. körlevele tartalmazza.

b) *Jogosultság*

(136) Bármely exportőr részesülhet az EFR-ből, ha egy kereskedelmi bankhoz fordul, és teljesíti a pénzügyi intézmény által előírt egyéb követelményeket. A hitelnyújtásról ténylegesen a bank dönt saját belső hitelpolitikája alapján.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(137) Ez az előny exportügyletekre és exportteljesítményre egyaránt nyújtható.

(138) A tranzakció alapú mechanizmus keretében a bank a finanszírozást céges külföldi rendelés / exportakkreditív alapján nyújtja az exportőr részére, legfeljebb 180 napra. A pénzügyi eszközt a szállítást megelőző fázisban lehet igénybe venni az alapanyagok beszerzése és az exportálandó áruk gyártása céljából. A szállítást követő szakaszban is kérhető finanszírozás a külföldi importőr részére már leszállított áruk után az exportjövedelem jóváírásáig vagy 180 napig (attól függően, melyik következik be hamarabb).

(139) A teljesítményalapú mechanizmus keretében rulírozó hitelt nyújtanak az exportőr részére az előző évben realizált exportteljesítményének legfeljebb 50 %-áig. Az exportőrök ezt a finanszírozást 180 napig vehetik igénybe. Ezt a mechanizmust, ha igénybe vették, teljes egészében vissza kell fizetni.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(140) Ez a rendszer a Pakisztáni Állami Bank által előírt kedvezményes kamatú rövid távú exporthitelezést biztosít kereskedelmi bankok útján. Az egyedüli együttműködő exportáló gyártó mind belföldi, mind pedig exporteladásai tekintetében előnyben részesül e rendszerből.

(141) Az EFR-felárráták referenciaértéke a hat hónapos pakisztáni kincstárjegyek súlyozott átlaghozama.

(142) Ennek eredményeként az exportőrök, a pusztán piaci feltételekkel nyújtott rendes rövid távú kereskedelmi hitelek kamatlábaival összehasonlítva, kedvezményes kamatlábbal tehetnek szert finanszírozásra.

e) *Következtetés*

(143) Ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. pontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, mivel pénzügyi hozzájárulást nyújt olyan kormányzati gyakorlat formájában, amely egy olyan köztestület (azaz a PÁB) útján jár el, amely a kereskedelmi bankokat arra utasítja, hogy a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjának i. alpontjában jelzett feladatokat lássák el (azaz kölcsön formájában közvetlen pénzátutalást teljesítsenek). A kedvezményezett vállalat az előnyt kedvezményes kamatláb formájában élvezi.

(144) Továbbá a támogatás a fentiekre figyelemmel, az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek minősül, mert maga a jogszabály a jogosultsági feltételek között előírja, hogy a támogatás az exportteljesítménytől függ.

(145) Következésképpen ez a támogatás kiegyenlíthetőnek minősül.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(146) A kiegyenlíthető támogatás összegének a kiszámítása a vizsgálati időszak alatt a kedvezményezett által szerzett előnyre való tekintettel történik. Az alaprendelet 6. cikkének b) pontja alapján a kedvezményezettet megillető juttatást a központi bank (a Pakisztáni Állami Bank) által alkalmazott hitelplafon és a vonatkozó kereskedelmi hitelráták közötti különbség megállapításával számítják ki.

(147) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint a támogatási összeget (nevező) vonatkoztatták az exportforgalomra a vizsgálati időszak során, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiség alapján juttatták.

(148) Ebben a rendszerben a vizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 2,22 %.

VII. ***A Pakisztáni Állami Bank 25. sz. F.E. körlevele szerinti finanszírozás***

(149) Ez a rendszer a Pakisztáni Állami Bank által előírt kedvezményes kamatú rövid távú export- és importfinanszírozást biztosít kereskedelmi bankok útján.

a) *Jogalap*

(150) Ezt a finanszírozási mechanizmust a 2002. augusztus 23-i 05. sz. F.E körlevéllel módosított 1998. évi június 20-i 25. sz. F.E. körlevél szabályozza.

b) *Jogosultság*

(151) Bármely exportőr és importőr igénybe veheti ezt a rövid távú finanszírozást.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(152) E rendszer keretében a bankok dollárbetéteiket felhasználhatják/befektethetik az import és az export finanszírozására. Ez a hitel dollárbetétként/bankközi kihelyezésként kerül hitelezésre, dollárban nominálva, de az összeget rúpiában folyósítva. A 25. sz. F.E. körlevél („F.E.25") alapján történő finanszírozást a bankok a kereskedelmi ügyletre vonatkozó igazolás ellenében végzik.

(153) A 2002. augusztus 23-i 05 sz. F.E. körlevél szerint exportőr részére nyújtott hitel esetén csak akkor lehet az export devizabevételét a hitel és annak nyeresége/kamatai visszafizetésére fordítani, ha az exportőr a hitelből származó összes bevételt beszolgáltatta egy banknak rúpia fizetése ellenében. Az F.E. 25 rendszer szerinti kereskedelmi hitelezési mechanizmus teljesen az exportbevételekre épülő önlikviditási alapú rendszer.

(154) A 2002. augusztus 23-i 05 sz. F.E. körlevél szerint az importfinanszírozás csak a devizában felmerült importfizetés tényleges teljesítésének időpontja után lehetséges, az importőr javára folyósított devizahitel útján. Az ilyen hitelek maximális időtartama nem haladhatja meg az importőr részére történő folyósítástól számított hat hónapot.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(155) Ez a rendszer a Pakisztáni Állami Bank által előírt kedvezményes kamatú rövid távú exporthitelezést biztosít kereskedelmi bankok útján.

(156) Ennek a finanszírozásnak a kamata/felára referenciaértékként a LIBOR-hoz kötött, hozzáadva ehhez a banki haszonkulcsot.

(157) Ennek eredményeként az exportőrök, a pusztán piaci feltételekkel nyújtott rendes rövid távú kereskedelmi hitelek kamatlábaival összehasonlítva, kedvezményes kamatlábbal tehetnek szert finanszírozásra.

e) *Következtetés*

(158) Ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. pontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, mivel pénzügyi hozzájárulást nyújt olyan kormányzati gyakorlat formájában, amely egy olyan köztestület (azaz a PÁB) útján jár el, amely a kereskedelmi bankokat arra utasítja, hogy a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjának i. alpontjában jelzett feladatokat lássák el (azaz kölcsön formájában közvetlen pénzátutalást teljesítsenek). A kedvezményezett vállalat az előnyt kedvezményes kamatláb formájában élvezi.

(159) Továbbá a támogatás a fentiekre figyelemmel, az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek minősül, mert maga a jogszabály a jogosultsági feltételek között előírja, hogy a támogatás az exportteljesítménytől függ.

(160) Következésképpen ez a támogatás kiegyenlíthetőnek minősül.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(161) A kiegyenlíthető támogatás összegének a kiszámítása a vizsgálati időszak alatt a kedvezményezett által szerzett előnyre való tekintettel történik. Az alaprendelet 6. cikkének b) pontja alapján a kedvezményezettet megillető juttatást a központi bank (a Pakisztáni Állami Bank) által alkalmazott hitelplafon és a vonatkozó kereskedelmi hitelráták közötti különbség megállapításával számítják ki.

(162) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint a támogatási összeget (nevező) vonatkoztatták az exportforgalomra a vizsgálati időszak során, mivel a támogatás az exportteljesítménytől függ, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiség alapján juttatták.

(163) Ebben a rendszerben a vizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 0,06 %.

3.2.2. *A kiegyenlíthető támogatások összege*

(164) Az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban a kiegyenlíthető támogatások ideiglenes ad valorem összege az egyedüli együttműködő pakisztáni exportőr tekintetében 9,79 %.

3.3. **Egyesült Arab Emírségek (EAE)**

(165) A panaszban található információk és a Bizottság kérdőívére adott válaszok alapján a következő rendszereket vizsgálták, mivel ezeknek állítólag a kormányhatóságok által nyújtott állami támogatás is része:

I. 1979. évi I. szövetségi törvény

II. Szabadkereskedelmi övezet

3.3.1. *Egyedi rendszerek*

I. ***1979. évi I. szövetségi törvény***

(166) Ez a rendszer nulla vámtétellel engedélyezi nyersanyagok, csomagolóanyagok és tárgyi eszközök vámmentes importját.

a) *Jogalap*

(167) A rendszer az iparügyek szervezéséről szóló 1979. évi I. szövetségi törvényen alapul.

b) *Jogosultság*

(168) A fent említett szövetségi törvényben foglalt kedvezmények a Pénzügyi és Ipari Minisztérium által kibocsátott ipari engedély beszerzését követően vehetők igénybe.

(169) A szövetségi törvény 8. cikke szerint csak EAE-állampolgárok, illetve legalább 51 % helyi tőkerészesedéssel rendelkező vállalatok kaphatnak ipari projekt indítására vonatkozó engedélyt, amennyiben a vállalat illetékes vezetője helyi állampolgár vagy pedig az igazgatótanács többségében helyi állampolgárokból áll.

(170) Ugyanez a szövetségi törvény a felekre irányadó további jogosultsági előírásokat is tartalmaz: a rögzített tőke 250 000 dirhamnál, az alkalmazottak száma 10 főnél nem lehet kevesebb, a használt hajtóerő pedig meg kell, hogy haladja az 5 lóerőt (2. cikk). További követelmény, hogy az alkalmazottak 25 %-ának helybélieknek kell lenniük, de a miniszter felmentést adhat e követelmény alól, vagy csökkentheti ezt a százalékos mértéket (33. cikk). A 13. cikk szerint az ipari projektekre vonatkozó kérelmeket a következőkre való tekintettel kell elbírálni: az ország iparfejlesztési programjába és az arab országokkal kötött megállapodásba illő ipari projekt, helyi fogyasztási igények. Azon projektek részre, amelyek megfelelnek a 13. cikkben foglalt követelményeknek és amelyek versenyképesek és exportorientáltak, a 21. cikk különleges elsőbbséget biztosít az előjogok terén.

(171) A beadott kérelem és a benyújtott vonatkozó dokumentáció alapján a Pénzügyi és Ipari Minisztérium illetékes bizottsága tesz javaslatot a miniszternek a kérelem elfogadására vagy elutasítására. Az 1. sz. szövetségi törvény 12. cikke szerint az engedély megadásáról vagy elutasításáról a miniszter dönthet.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(172) A kérelmező esetében a következő eljárást kell alkalmazni az e rendszer alkalmazási körébe való bekerülés érdekében: ipari engedélyt kell kérelmezni a Pénzügyi és Ipari Minisztériumtól; a minisztérium megadja az ipari engedélyt; a vámmentes importokat online kérelmezés útján engedélyeztetik.

(173) Az illetékes minisztérium elektronikus ipari rendszert hozott létre ehhez a mechanizmushoz, és a rendszer felhasználói számára kiadta a vonatkozó felhasználói kézikönyvet. Az elektronikus ipari rendszer a minisztérium által működtetett online rendszer. Ez egyrészről a

felhasználók számára közvetlen hozzáférést nyújt az engedélyeikhez. Másrészről lehetővé teszi, hogy a minisztérium iparfejlesztési osztálya átfogóan ellenőrizze a rendszert, és felügyelje a vállalatok által igénybe vett kedvezmények felhasználását.

(174) A rendszer minden felhasználója fenntartott hozzáférést kap az elektronikus ipari rendszerhez, ahol megnézheti a gyártási folyamata során használt nyersanyagainak listáját (tétel neve, HR-kód, mértékegység, összes egyenleg – ez jelenti a tétel mennyiségét – és fennmaradó egyenleg, ami az adott tételből azt a fennmaradó mennyiséget jelenti, amelyre a vállalat vámmentességet vehet igénybe). Minden importügylet esetében online kérelmet kell kitölteni egy külön kód igénylése érdekében, ami lehetővé teszi az áruk vámmentes vámkezelését. Az iparfejlesztési osztály a nyersanyag-mentességi kérelem teljesítését megtagadhatja, ha a kért mennyiség meghaladja az adott tétel fennmaradó egyenlegét. A tárgyi eszközre vonatkozó kérelmet is visszautasíthatják, ha az nem szerepel az ipari projektben. Ez utóbbi esetben a döntés alapja a vállalat által a rendszerbe történő első regisztráció során szolgáltatott információ. Elutasítást követően a vállalat megtekintheti a rendszerben az elutasítás részletes okát, és ennek megfelelően lépéseket tehet a kért módosítások érdekében.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(175) Az ellenőrző látogatás során megállapították, hogy az egyedüli együttműködő exportáló gyártó a nyersanyagok, csomagolóanyagok és tárgyi eszközök importjára vonatkozó általános vámmentességet anélkül veheti igénybe, hogy ennek feltételeként a végtermék exportjára nézve bármilyen kötelezettsége állna fenn. Nincs olyan szövetségi vagy helyi jogszabály vagy szabályozás, amely arra kötelezné a vállalatot, hogy az illetékes hatóságok általi későbbi ellenőrzés érdekében bármiféle nyilvántartást vezessen.

(176) Bár a vállalatnak az online elektronikus ipari rendszeren keresztül kell benyújtania a vámmentes importra vonatkozó kérelmét, nem találtak arra vonatkozó iránymutatást, hogy a kérelmeket milyen alapon fogadják vagy utasítják el.

(177) Az engedélyező hatóságok nem rendelkeznek továbbá ismeretekkel a vámmentesen behozott áruk tényleges felhasználásáról. A vállalatok az elektronikus ipari rendszerben csak az elméleti fogyasztást jelentik be. Valójában a rendszerbe történő első bejelentkezést követően az engedélyező hatóságok csak elektronikus ellenőrzést végeznek. Nem adtak bizonyítékot arra nézve, hogy az első bejelentkezéskor megadott kapcsolati arányokat minden esetben ellenőrzik és hitelesítik. Az EAE kormánya nem hozott létre továbbá hatékony gyakorlati ellenőrzési rendszert. A hatóságok azt állították, hogy ők az elektronikus ipari rendszeren keresztül, továbbá azon dokumentáció alapján végeznek ellenőrzéseket, amelyet minden vállalat köteles minden évben benyújtani az engedélyük megújítása érdekében (a helyi ipari engedélyre vonatkozó információ, ellenőrzött számlák, termelési és értékesítési adatok stb.) Ezt viszont úgy végzik, hogy megnézik a vállalatok által évente bejelentett adatokat és azokat az első regisztrációkor megadott adatokkal hasonlítják össze, a tényleges termeléssel azonban nem. Valójában nem kaptak azt megerősítő információt, hogy a hatóságok az eljárás bármely szakaszában tisztában lennének a rendszerből előnyt szerző együttműködő exportáló gyártó tényleges termelési adataival.

e) *Következtetés*

(178) A fentiekre figyelemmel ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése alapján támogatásnak minősül, mert pénzügyi hozzájárulást nyújt elengedett kormányzati bevétel formájában, amely a kedvezményezett vállalat részére előnyt jelent, mivel lehetőséget kínál az importvám alóli mentességre. Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy ez a rendszer nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési eljárásnak vagy helyettesítő vám-visszatérítési eljárásnak, mivel nem felel meg az alaprendelet I. mellékletében, különösen annak i. pontjában, valamint II. mellékletében és III. mellékletében meghatározott szabályoknak. Az EAE kormánya valójában úgy nyilatkozott, hogy az EAE-ben nincsenek vámvisszatérítésre vonatkozó szabályok.

(179) Ezen túlmenően a rendszer az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősül, mivel a rendszerhez csak bizonyos vállalkozások férnek hozzá, és nincsenek olyan objektív kritériumok, amelyek a jogosultságot az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint korlátoznák. Sőt, az online kérelmezés tekintetében az engedélyező hatóságnak a rendszer kedvezményezetteinek kiválasztására vonatkozó jogosultsági kritériumaiban egyes egyértelmű, de diszkriminatív feltételek (így az, hogy engedély csak EAE-állampolgárok, illetve legalább 51 % helyi tőkerészesedéssel rendelkező vállalatok részére adható, amennyiben a vállalat illetékes vezetője helyi állampolgár vagy az igazgatótanács többségében helyi állampolgárokból áll, az alkalmazottak 25 %-a helyi lakos) és bizonyos nem egyértelműen meghatározott feltételek (így az, hogy a kormányzat által meghatározott területeken létesített vállalat, az ország iparfejlesztési programjába és az arab országokkal kötött megállapodásba illő ipari projekt, helyi fogyasztási igények teljesítése, versenyképes és exportorientált) keverednek. Nincs olyan rendelkezés, amely egyértelműen szabályozná az iparfejlesztési osztály szerepét, amelyet csak a minisztérium által kiadott kézikönyv említ, a rendszert létrehozó szövetségi törvény nem.

(180) Bizonyíték áll fenn továbbá arra nézve, hogy a támogatások odaítélése nem automatikus. Maga a jogszabály, amely szerint az engedélyező hatóság működik, hatalmazza fel a minisztert a végső döntésre abban a tekintetben, hogy megadja-e vagy sem az ipari engedélyt, arra való utalás nélkül, hogy egy kérelem milyen alapon utasítható vagy fogadható el. A hatóságok továbbá mindig szabadon dönthetnek a vámmentességre vonatkozó kérelmek elfogadása vagy elutasítása tekintetében.

(181) A fentiekre figyelemmel ezt a támogatás kiegyenlíthetőnek minősül.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(182) A kiegyenlíthető támogatás összegének a kiszámítása a vizsgálati időszak alatt a kedvezményezett által szerzett előnyre, azaz a vizsgálati időszak alatt importált nyersanyagok meg nem fizetett összes vámtételére való tekintettel történik. Ezt a támogatási összeget (számláló) vetítik a vállalat érintett termékének a vizsgálati időszak alatti összes értékesítési forgalmára.

(183) Ebben a rendszerben a vizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 5,02 %.

II. ***Szabadkereskedelmi övezet***

(184) Az exportáló gyártó az alapításától fogva 2008 májusáig a Ras Al Khaimah szabadkereskedelmi övezet rendszerében működött, és élvezte a tárgyi eszközök vámmentes importjából származó előnyöket.

a) *Jogalap*

(185) Az EAE-ban nem létezik olyan szövetségi jogszabály, amely a szabadkereskedelmi övezetek alapítását és működését szabályozná. Mindegyik emírség saját jogszabályokat és szabályzatokat bocsát ki, és vámszolgálatai útján köteles ellenőrizni az adott szabadkereskedelmi övezeteket.

b) *Jogosultság*

(186) Nincs egyedi szabály vagy korlát abban a tekintetben, hogyan alapítható vállalat a Ras Al Khaimah szabadkereskedelmi övezetben: bármely nemzeti vagy teljesen külföldi tulajdonban álló vállalat alapítható szabadkereskedelmi övezetben.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(187) A szabadkereskedelmi övezetben történő alapításhoz kapcsolódó legfontosabb előny az, hogy minden árucikket (nyersanyagok, alapvető és kiegészítő anyagok, köztes termékek, tárgyi eszközök) vámmentesen lehet importálni, és bármilyen államilag előírt feltétel nélkül lehet dönteni a vállalat tulajdonosi szerkezetéről. A szabadkereskedelmi övezetben gyártott áruk származás tekintetében az EAE-ból származónak minősülnek. Mindazonáltal a szabadkereskedelmi övezetből az EAE belső piacára történő szállítás esetén ezek külföldi árunak minősülnek, így a szabad forgalomba bocsátásuk esetén importvámot kell fizetni.

(188) Bár a szabadkereskedelmi övezetben található vállalat előnyt élvez a vámmentes importálásból és exportálásból, a vállalatnak az importáláskor vámáru-nyilatkozatokat kell kitöltenie az illetékes szövetségi vámhivatalnál. A vállalatnak bankgaranciát kell nyújtania a belépési vámhivatal számára. Az importált árukat a vámhivatal a kilépési/belépési nyilatkozat alatt vámkezeli. Amikor az árukat átveszik a szabadkereskedelmi övezet belépési/behozatali helyszínén, az érintett szabadkereskedelmi övezet hatósága megvizsgálja az átvett árukat és megfelelőség esetén kiállítja a kilépési/belépési nyilatkozatot. Az utóbbi okmányt, amelyet az átvevő vámellenőrző pont megfelelően aláírt, újra be kell nyújtani az import belépési/behozatali hely vámhatóságához a bankgarancia felszabadítása érdekében.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(189) Az ellenőrző látogatás során megállapították, hogy nincs konkrét, jogszabályi és nyilvánosan hozzáférhető feltételrendszer annak szabályozására, hogy az engedélyező hatóság hogyan dönt arról, ki jogosult vállalatalapításra az szabadkereskedelmi övezetben. Az a vállalat, amely az adott övezetben kíván letelepedni, kérelemmel köteles fordulni a Ras Al Khaimah Emírség illetékes hatóságához, de nem áll rendelkezésre jogszabály vagy irányelv azzal kapcsolatban, hogy a kérelem milyen alapon fogadható vagy utasítható el.

(190) Azzal kapcsolatban, hogy az EAE-ban különféle szabadkereskedelmi övezetek léteznek, a vizsgálat megállapította, hogy nincsenek egységes törvényi feltételei annak, hogyan alapítható és működtethető szabadkereskedelmi övezet az EAE-ban. Nem szolgáltattak bizonyítékot arra nézve, hogy az EAE minden szabadkereskedelmi övezete ugyanazon szabályozási keretek között és ugyanazon működési szabályok alapján működik. Komoly kétségek merültek fel azzal kapcsolatban is, hogy az szabadkereskedelmi övezetben való vállalatalapításra való jogosultság korlátozható-e bizonyos üzleti tevékenységfajták alapján. Sőt az átadott információk alapján úgy tűnik, hogy az EAE bizonyos szabadkereskedelmi övezeteit kizárólag bizonyos üzleti tevékenységek számára tartják fenn (pl. Dudai Gépjármű-szabadkereskedelmi Övezet, Nemzetközi Médiaprodukciós Szabadkereskedelmi Övezet, Dubai Virágközpont Szabadkereskedelmi Övezet stb.).

(191) Az egyedüli együttműködő exportáló gyártó előnyben részesült a tárgyi eszközök vámmentes importjából.

e) *Következtetés*

(192) A fentiekre figyelemmel a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, mert pénzügyi hozzájárulást biztosít elengedett kormányzati bevétel formájában, és ez a kedvezményezett vállalat részére előnyt jelent.

(193) A rendszer továbbá egyedinek minősül az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében, mivel ezek az előnyök csak a szabadkereskedelmi övezetben található vállalatok számára állnak fenn, azaz a támogatáshoz való hozzáférés a szabadkereskedelmi övezet rendszerében bizonyos helyszíneken működő vállalatokra korlátozódik. A vizsgálat megállapította továbbá, hogy a szabadkereskedelmi övezet jogállásának odaítélése az EAE-ban mérlegelés tárgyát képezi, és nem semleges és nem objektív feltételeken alapul, ahogyan azt a 4. cikk (2) bekezdésének b) pontja szabályozza. Mivel nincs olyan szövetségi jogszabály az EAE-ban, amely a szabadkereskedelmi övezetek létesítését és működését szabályozná, az EAE-t alkotó hét emírség valamennyi engedélyező hatósága a saját szabályai szerint nyújt lehetőséget a szabadkereskedelmi övezetben való működésre. Mivel a Ras Al Khaimah Emírségben nem áll rendelkezésre ilyen jogszabály vagy irányelv, az illetékes hatóság szabadon dönt arról, hogy mely vállalatok számára engedélyezi az szabadkereskedelmi övezetbe való belépést.

(194) Ezen túlmenően a tárgyi eszközök vámmentes importjából származó előny nem tekinthető engedélyezhető vám-visszatérítési rendszernek, mert olyan tárgyi eszközökre vonatkozik, amelyeket nem használnak fel a gyártási folyamat során, és így az alaprendelet (I) mellékletének (i) pontjában meghatározott engedélyezhető vámvisszatérítési rendszerek hatálya ezekre nem terjed ki.

(195) A fentiekre figyelemmel ezt a támogatás kiegyenlíthetőnek minősül.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(196) Figyelemmel arra, hogy a vállalat az alapításától fogva 2008 májusáig a szabadkereskedelmi övezetben működött, de a PET gyártása 2007 szeptemberében kezdődött, és a vállalat 2008 januárja óta a termelését az 1979. évi 1. törvény szerinti előzetes ipari engedély alapján folytatta, a vizsgálati időszak alatt igénybe vett támogatás tekintendő az egyetlen vámmentes tárgyieszközimportnak.

(197) A támogatási összeget az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján számították ki az importált tárgyi eszközök után meg nem fizetett vámokat alapul véve, és azt 15 évre kiterjesztve, ami a jelen vizsgálatban érintett mindhárom országban megállapítható, az adott ágazatra vonatkozó minimális értékcsökkenési időszaknak felel meg. A kialakult gyakorlat szerint az így kiszámított és a vizsgálati időszakra vonatkozó összeget kiigazították az adott időszakra érvényes kamatlábakkal, annak érdekében, hogy ez tükrözze az időszak során élvezett előny teljes értékét. E célból az Egyesült Arab Emírségekben az adott időszakban érvényes kereskedelmi kamatlábat megfelelőnek tekintették.

(198) Összhangban az alaprendelet 7. cikkének (2) és (3) bekezdésével, ezt a támogatási összeget (mint számlálót) vetítik a vállalat vizsgálati időszak alatti összes értékesítési forgalmára, mivel az előny megszerzése nem az exportteljesítménytől függ.

(199) Ebben a rendszerben a vizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó tekintetében megállapított támogatási ráta 0,11 %.

3.3.2. *A kiegyenlíthető támogatások összege*

(200) Az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban a kiegyenlíthető támogatások ideiglenes *ad valorem* összege, az egyedüli együttműködő egyesült arab emírségbeli exportőr tekintetében 5,13 %.

4. KÁROKOZÁS

4.1. Uniós gyártás és uniós iparág

(201) A vizsgálati időszak során hasonló terméket 17 gyártó állított elő az Európai Unióban. Így az alaprendelet 9. cikke (1) bekezdésének értelmében vett uniós gyártásnak e gyártók termelése minősül.

(202) E 17 gyártóból 12 gyártó működött együtt a vizsgálatban. E 12 gyártó a hasonló termék teljes uniós gyártásának jelentős részét, ebben az esetben több, mint 80 %-át fedte le. Így a 12 együttműködő gyártó alkotja az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése és 10. cikkének (6) bekezdése értelmében vett uniós iparágat, és a továbbiakban rájuk mint uniós iparágra hivatkozunk. A fennmaradó uniós gyártókra a továbbiakban egyéb uniós gyártókként hivatkozunk. Ezek az egyéb uniós gyártók a panaszt nem támogatták és nem kifogásolták aktívan.

(203) Meg kell jegyezni, hogy a PET uniós piacát a gyártók viszonylag magas száma jellemzi, amelyek általában az Európai Unión kívüli központtal rendelkező nagyobb cégcsoportokhoz tartoznak. A piacon egységesedési folyamat zajlik számos közelmúltbeli cégfelvásárlással és cégbezárással. Például 2009 óta bezártak a Tergal Fibers (Franciaország), az Invista (Németország) és az Artenius (Egyesült Királyság) PET-gyárak, míg az Indorama átvette az Eastman korábbi gyárait az Egyesült Királyságban és Hollandiában.

(204) A fenti (8) preambulumbekezdésben foglaltak szerint kiválasztottak egy öt egyéni gyártóból álló mintát, amely az összes együttműködő uniós gyártó értékesítéseinek 65 %-át képviseli. Egy vállalat nem volt képes az összes kért adat szolgáltatására, így a mintát négy vállalatra kellett csökkenteni, amely az összes együttműködő gyártó értékesítéseinek 47 %-át képviseli.

4.2. **Uniós fogyasztás**

(205) Az uniós felhasználást az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon értékesített mennyiségek, az uniós piacra érkező import volumenére vonatkozó EUROSTAT-adatok, a többi uniós gyártó esetében pedig a panaszra támaszkodó számítások alapján határozták meg.

(206) A vizsgált termék uniós fogyasztása 2006 és a vizsgálati időszak között 11 %-kal nőtt. Részletesebben: a kereslet 2007-ben 8 %-kal nőtt, 2007 és 2008 között pedig kissé csökkent (2 százalékponttal), majd 2008 és a vizsgálati időszak között további 5 százalékponttal emelkedett.

1. táblázat

	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Összes uniós fogyasztás (tonna)	2 709 400	2 936 279	2 868 775	2 996 698
Index (2006=100)	*100*	*108*	*106*	*111*

Forrás: kérdőívekre adott válaszok, Eurostat adatok és a panasz

4.3. **Az érintett országokból érkező import**

a) *Az érintett import hatásainak halmozott figyelembe vétele*

(207) A Bizottság megvizsgálta, hogy az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó PET-importot halmozottan kell-e figyelembe venni, az alaprendelet 8. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

(208) Az EAE-ből, Iránból és Pakisztánból származó import hatásait illetően a vizsgálat azt mutatta ki, hogy a támogatási különbözetek az alaprendelet 14. cikke (5) bekezdésében meghatározott de minimis küszöbérték felett voltak, és az ezen országokból származó támogatott import volumene az alaprendelet 10. cikkének (9) bekezdése szerint nem volt elhanyagolható.

(209) Az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó import és a hasonló termék közötti versenyt illetően a vizsgálat azt tárta fel, hogy ezen országok gyártói ugyanazokat az értékesítési csatornákat használják, és hasonló vásárlói kategóriák részére értékesítenek. Sőt a vizsgálat szerint a mindezen országokból érkező import a figyelembe vett időszakban emelkedő tendenciát mutatott.

(210) A fentiekre figyelemmel átmenetileg azt állapították meg, hogy az alaprendelet 8. cikke (3) bekezdésében meghatározott valamennyi feltétel teljesült, és az Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó importot halmozottan kell figyelembe venni.

b) *Az érintett import volumene*

(211) Az érintett termék Európai Unióba irányuló támogatott importjának volumene 2006 és a vizsgálati időszak között több mint ötszörösére nőtt, és a vizsgálati időszakban elérte a 304 202 tonnát. Részletesebben: az érintett országokból érkező import 2006 és 2007 között 20 %-kal nőtt, 2008-ban 2007-hez képes további 270 százalékponttal nőtt, 2008 és a vizsgálati időszak között pedig ismét nőtt, 154 százalékponttal.

2. táblázat

	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Támogatott import volumene (tonna)	55 939	67 067	218 248	304 202
Index (2006=100)	*100*	*120*	*390*	*544*
Támogatott import piaci részesedése	2,1 %	2,3 %	7,6 %	10,2 %

Forrás: Eurostat

c) *Az érintett import piaci részesedése*

(212) Az érintett országokból származó támogatott import piaci részesedése 2006-ban 2,1 % volt, és a figyelembe vett időszak alatt tartósan 8 százalékponttal növekedett. Pontosabban: 0,2 százalékponttal nőtt 2006 és 2007 között, további 5,3 százalékponttal emelkedett 2007 és 2008 között, és 2,6 százalékponttal nőtt 2008 és a vizsgálati időszak között. A vizsgálati időszakban az érintett országokból származó támogatott import piaci részesedése 10,2 % volt.

(213) Meg kell jegyezni, hogy az EAE csak 2007-ben lépett be a piacra, de sikerült gyorsan jelentős piaci részesedést szereznie.

d) *Árak*

i. Az árak alakulása

(214) A figyelembe vett időszakban az átlagos importár 14 %-kal csökkent úgy, hogy a legnagyobb zuhanás 2008 és a vizsgálati időszak között történt. Részletesebben: az átlagár 1 %-kal csökkent 2007-ben, és közel ezen a szinten maradt 2008-ban, majd a vizsgálati időszakban további 13 százalékponttal csökkent.

3. táblázat

	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Importár (euro/tonna)	1 030	1 023	1 015	882
Index (2006=100)	*100*	*99*	*99*	*86*

Forrás: Eurostat

ii. Áralákínálás

(215) Tekintettel arra, hogy az érintett termék árai és költségei a vizsgálati időszakban jelentős fluktuációt mutattak, az értékesítési árakat és a költségeket negyedévente összesítették, valamint az ár-alákínálási és alulértékesítési számításokat negyedéves alapon végezték el.

(216) Az áralákínálás elemzése céljából összehasonlították az uniós iparágnak a kapcsolatban nem álló vevők részére az uniós piacon végzett értékesítése súlyozott átlagos eladási árait – gyártelepi árszintre kiigazítva – az érintett országokból származó import megfelelő súlyozott átlagáraival az uniós piacon az első független vásárló részére történő értékesítés esetén, CIF-paritáson, az importálás utáni költségekkel és a kereskedelem szintjében fennálló különbségekkel megfelelően kiigazítva.

(217) Az összehasonlítás szerint a vizsgálati időszak során az EAE-ből származó és az Európai Unióban értékesített támogatott import 3,9 %-os áralákínálást jelentett az uniós iparág áraihoz képest. Az Iránból származó és az Európai Unióban értékesített támogatott import 3,2 %-os áralákínálást jelentett az uniós iparág áraihoz képest. A Pakisztánból származó és az Európai Unióban értékesített támogatott import 1,4 %-os áralákínálást jelentett az uniós iparág árai alá. Az érintett országok súlyozott átlagos ár-alákínálási szintje a vizsgálati időszak alatt 3,2 %.

4.4. **Az uniós iparág helyzete**

(218) Az alaprendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerint a támogatott import uniós iparágra gyakorolt hatásának vizsgálata magában foglalta valamennyi olyan gazdasági tényező és index értékelését, amely a figyelembe vett időszak alatt hatást gyakorolt az uniós iparág állapotára.

(219) A fentiek szerint, figyelemmel az uniós gyártók nagy számára, mintavételt kellett alkalmazni. A károkozás elemzése céljából, a kárindikátorokat a következő két szinten állapították meg:

— A makroökonómiai elemeket (termelés, kapacitás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység, átlagos egységár és a dömpingkülönbözetek nagysága, valamint a múltbeli dömping hatásait követő fellendülés) az egész Európai Unió szintjén értékelték, az együttműködő gyártóktól kapott információk alapján, az egyéb uniós gyártók esetén pedig a panasz adatain alapuló becslést alkalmaztak.

— A mikroökonómiai elemek elemzése (készletek, bérek, nyereségesség, beruházások megtérülése, pénzáramlás, tőke- és befektetés-bevonási képesség) a mintába bevont uniós gyártól tekintetében az általuk szolgáltatott információk alapján történt.

4.4.1. *Makroökonómiai elemek*

a) *Termelés*

(220) Az uniós termelés 2006 és a vizsgálati időszak között 4 %-kal csökkent. Részletesebben: 2007-ben 5 %-kal körülbelül 2 570 000 tonnára nőtt, de 2008-ban 2007-hez képes meredeken csökkent 10 százalékponttal, majd 1 százalékponttal kissé nőtt 2008 és a vizsgálati időszak között, amikor is elérte a 2 300 000 tonnát.

4. táblázat

	2006	2007	2008	IP
Termelés (tonna)	2 439 838	2 570 198	2 327 169	2 338 577
Index (2006=100)	*100*	*105*	*95*	*96*

Forrás: a kérdőívekre adott válaszok és a panasz

b) *Gyártási kapacitás és kapacitáskihasználási ráták*

(221) Az uniós gyártók gyártási kapacitása 15 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban. Részletesebben: 2007-ben 1 %-kal nőtt, majd további 5 százalékponttal emelkedett 2008-ban és még további 9 százalékponttal nőtt a vizsgálati időszakban.

5. táblázat

	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Gyártási kapacitás (tonna)	2 954 089	2 971 034	3 118 060	3 385 738
Index (2006=100)	*100*	*101*	*106*	*115*
Kapacitáskihasználás	83 %	87 %	75 %	69 %
Index (2006=100)	*100*	*105*	*90*	*84*

Forrás: a kérdőívekre adott válaszok és a panasz

(222) A kapacitáskihasználás 83 %-os volt 2006-ban, majd 87 %-ra nőtt 2007-ben, de aztán 2008-ban 75 %-ra esett vissza, a vizsgálati időszakban pedig már csak 69 %-os volt. A 2008. évi és a vizsgálati időszakban tapasztalt csökkenő kihasználási ráta a csökkenő termelést és a növekvő gyártási kapacitást tükrözi ebben az időszakban.

c) *Értékesítési volumen*

(223) Az uniós gyártók értékesítési volumene az uniós piac független vevői tekintetében kismértékben csökkent a figyelembe vett időszakban. Az értékesítések 2007-ben 5 %-kal növekedtek, de a következő évben kis mértékben a 2006. évi szint alá csökkentek, a vizsgálati időszakban pedig 3 %-kal voltak alacsonyabbak, mint 2006-ban, körülbelül 2 100 000 tonna szinten. Figyelemmel a készletek korlátozott mennyiségére, az értékesítések alakulása közelítőleg tükrözi a termelés alakulását.

6. táblázat

	2006	2007	2008	IP
Uniós értékesítés (tonna)	2 202 265	2 318 567	2 171 203	2 133 787
Index (2006=100)	*100*	*105*	*99*	*97*

Forrás: a kérdőívekre adott válaszok és a panasz

d) *Piaci részesedés*

(224) A figyelembe vett időszakban az uniós gyártók 10 százalékpontos részesedésvesztést szenvedtek el a piacon, mivel részesedésük a 2006-os 85 %-ról 75 %-ra esett vissza a vizsgálati időszakban. A piacvesztés azt tükrözi, hogy a fogyasztás növekedése ellenére az uniós iparág értékesítései a figyelembe vett időszakban 3 %-kal csökkentek. Meg kell jegyezni, hogy a csökkenő tendencia a mintába került uniós gyártók esetében is megfigyelhető volt.

7. táblázat

	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Uniós gyártók piaci részesedése	84,9 %	83,2 %	79,8 %	75,1 %
Index (2006=100)	*100*	*98*	*94*	*88*

Forrás: kérdőívekre adott válaszok, panasz és Eurostat

e) *Növekedés*

(225) 2006 és a vizsgálati időszak között, míg az uniós fogyasztás 11 %-kal növekedett, az uniós gyártók általi értékesítés volumene az EU piacán 3 %-kal csökkent, és az uniós gyártók piaci részesedése 10 százalékponttal csökkent. Másrészről ugyanezen időszak alatt a támogatott import piaci részesedése 2,1 %-ról 10,2 %-ra növekedett. Következésképpen az uniós gyártók nem voltak képesek kihasználni a piacnövekedés előnyeit.

f) *Foglalkoztatás*

(226) Az uniós gyártók foglalkoztatási szintje 2006 és a vizsgálati időszak között 15 %-os csökkenést mutat. Részletesebben: a foglalkoztatottak száma jelentősen – 13 %-kal – csökkent: míg 2006-ban 2 400 volt, 2007-ben 2 100-ra csökkent, és 2008-ban, valamint a vizsgálati időszakban is közel ezen a szinten maradt. A 2007-es csökkenés a számos uniós gyártó részéről tett átszervezési erőfeszítéseket tükrözi.

8. táblázat

	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Foglalkoztatás (fő)	2 410	2 100	2 060	2 057
Index (2006=100)	*100*	*87*	*85*	*85*

Forrás: a kérdőívekre adott válaszok és a panasz

g) *Termelékenység*

(227) Az uniós gyártók munkaerejének termelékenysége – az éves foglalkoztatottak számára vetített kibocsátás mennyiségében (tonna) mérve – a figyelembe vett időszakban 12 %-kal nőtt. Ez azt tükrözi, hogy a termelés lassabb ütemben csökkent, mint a foglalkoztatási szint, és ez az uniós gyártók növekvő hatékonyságának a jele. Ez különösen 2007-ben nyilvánvaló, amikor a termelés növekedett, míg a foglalkoztatási szint csökkent, a termelékenység pedig 21 %-kal magasabb volt, mint 2006-ban.

9. táblázat

	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Termelékenység (tonna / alkalmazott)	1 013	1 224	1 130	1 137
Index (2006=100)	*100*	*121*	*112*	*112*

Forrás: a kérdőívekre adott válaszok és a panasz

h) *Az eladási árakat érintő tényezők*

(228) Az uniós gyártók kapcsolatban nem álló vevők felé érvényesített átlagos éves értékesítési árai 2006 és 2008 között az EU piacán stabilak maradtak, körülbelül tonnánkénti 1 100 euro áron. A vizsgálati időszakban az átlagos éves eladási ár 12 %-kal csökkent tonnánkénti 977 euróra. Az átlagos éves eladási ár nem tükrözi a havi vagy éppen napi áringadozásokat a PET európai (és világ-) piacán, de kellően mutatja a figyelembe vett időszakban tapasztalható tendenciát. A PET eladási ára szokásosan a fő nyersanyagainak (főként a PTA és a MEG) ártendenciáit követi, mivel ezek teszik ki a PET összköltségének 80 %-át.

10. táblázat

	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Uniós piaci egységár (euró/tonna)	1 110	1 105	1 111	977
Index (2006=100)	*100*	*100*	*100*	*88*

Forrás: a kérdőívekre adott válaszok és a panasz

(229) A fentieknek megfelelően az uniós iparág eladási árainak alákínált az érintett országokból érkező támogatott import.

i) *A támogatási különbözet nagysága és a múltbeli dömpinget és támogatást követő fellendülés*

(230) Figyelemmel az érintett országokból érkező import volumenére, piaci részesedésére és áraira, a tényleges támogatási különbözetnek az uniós iparágra gyakorolt hatása nem elhanyagolható. Fontos emlékeztetni arra, hogy 2000 óta dömpingellenes intézkedések vannak hatályban az Indiából, Indonéziából, a Koreai Köztársaságból, Malajziából, Tajvanról, Thaiföldről, és 2004 óta a Kínai Népköztársaságból származó PET-importtal szemben. 2000 óta az Indiából származó importtal szemben kiegyenlítő intézkedések is hatályban vannak. Mivel az ebben a vizsgálatban figyelembe vett időszakban az uniós iparág vesztett a piaci részesedéséből, és növekedtek a veszteségei, valójában nem állapítható meg fellendülés a múltbeli dömpinget és támogatást követően, viszont kijelenthető az, hogy az uniós gyártás továbbra is veszélyeztetett, és ki van téve az uniós piacon megjelenő bármely támogatott import káros hatásainak.

4.4.2. *Mikroökonómiai elemek*

a) *Készletek*

(231) A mintában szereplő gyártók zárókészletének szintje 2006 és a vizsgálati időszak között 22 %-kal csökkent. Meg kell jegyezni, hogy a készletek az éves termelés kevesebb, mint 5 %-át képviselik, és így ennek az indikátornak a károkozás elemzése során korlátozott a relevanciája.

11. táblázat

Minta	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Zárókészlet (tonna)	61 374	57 920	46 951	47 582
Index (2006=100)	*100*	*94*	*77*	*78*

Forrás: kérdőívekre adott válaszok

b) *Bérek*

(232) Az éves munkaerőköltség 2006 és 2007 között 11 %-kal növekedett, majd 2008-ban 2007-hez képest 2 százalékponttal csökkent, a vizsgálati időszakban pedig 2008-hoz képest további 9 százalékponttal csökkent, elérve a 2006-os szintjét. Így a munkaerőköltségek összességében változatlanok maradtak.

12. táblázat

Minta	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Éves munkaerőköltség (euro)	27 671 771	30 818 299	30 077 380	27 723 396
Index (2006=100)	*100*	*111*	*109*	*100*

Forrás: kérdőívekre adott válaszok

c) *Nyereségesség és a befektetések megtérülése*

(233) A figyelembe vett időszakban a mintában szereplő gyártók által kapcsolatban nem álló vevők részére az EU piacán hasonló termék értékesítésének a nyereségessége – a nettó eladások százalékában kifejezve – negatív marad, sőt még csökkent is – 6,9 %-ról – 7,5 %-ra. Részletesebben: a mintában szereplő gyártók nyereségessége tekintetében a helyzetük 2007-ben javult, amikor a nettó veszteségek csak a nettó eladások – 1,5 %-át tették ki, de a veszteségek 2008-ban meredeken növekedtek – 9,3 %-ra. A helyzet a vizsgálati időszakban csak kismértékben javult.

13. táblázat

Minta	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Az EU nyereségessége (nettó eladások %-a)	– 6,9 %	– 1,5 %	– 9,3 %	– 7,5 %
Index (2006=-100)	*– 100*	*– 22*	*– 134*	*– 108*
Befektetések megtérülése (nyereség a befektetések könyv szerinti nettó értékének %-ában)	– 9,6 %	– 3,1 %	– 16,8 %	– 12,3 %
Index (2006=-100)	*– 100*	*– 32*	*– 175*	*– 127*

Forrás: kérdőívekre adott válaszok

(234) A befektetések megtérülése mint a befektetések könyv szerinti nettó értékének százalékában kifejezett nyereség, nagy vonalakban a nyereségességi tendenciát követte. A 2006-os – 9,6 %-os szintről 2007-ben – 3,1 %-ra emelkedett. 2008-ban – 16,8 %-ra csökkent, majd a vizsgálati időszakban ismét – 12,3 %-ra emelkedett. Összességében a beruházások megtérülése a figyelembe vett időszakban negatív maradt és 2,7 százalékponttal romlott.

d) *Pénzáramlás és tőkebevonási képesség*

(235) A szokásos tevékenységből származó nettó pénzeszközváltozás 2006-ban negatív volt, 18,5 millió euró értékben. Jelentősen javult 2007-ben, amikor pozitívvá vált (19,5 millió EUR), 2008-ban viszont lényegesen romlott (– 42 millió EUR), mielőtt elérte volna a – 11 millió EUR-t a VI során. Összességében a pénzforgalom javult a figyelembe vett időszakban, bár továbbra is negatív maradt.

(236) Nem volt jele annak, hogy az uniós iparágnak nehézségei lettek volna a tőkebevonás terén, főként mivel a gyártók egy része nagyobb cégcsoportokhoz tartozik.

14. táblázat

Minta	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Pénzáramlás (euro)	– 18 453 130	19 478 426	– 42 321 103	– 11 038 129
Index (2006=100)	*– 100*	*206*	*– 229*	*– 60*

Forrás: kérdőívekre adott válaszok

e) *Befektetések*

(237) A mintában szereplő vállalatok a hasonló termék előállításába történő éves beruházásai 2006 és 2007 között 34 %-kal csökkentek, 2007 és 2008 között további 59 százalékponttal estek, majd a vizsgálati időszakban 2008-hoz képest kismértékben tovább csökkentek. Összességében a beruházások 96 %-kal csökkentek a figyelembe vett időszakban. A beruházások ilyen meredek zuhanását részben az a tény magyarázza, hogy 2006-ban és 2007-ben új gyártósorokat szereztek be a kapacitás növelése céljából.

15. táblázat

Minta	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Nettó beruházások (euro)	98 398 284	64 607 801	6 537 577	4 298 208
Index (2006=100)	*100*	*66*	*7*	*4*

Forrás: kérdőívekre adott válaszok

4.5. **A károkozásra vonatkozó következtetések**

(238) A makroökonómiai adatok elemzése szerint az uniós gyártók csökkentették a termelésüket és az eladásaikat a figyelembe vett időszak alatt. Bár a megfigyelt csökkenés önmagában nem volt drámai mértékű, a 2006 és a vizsgálati időszak között megnövekedett kereslet összefüggésében kell értelmezni, aminek következtében az uniós gyártók piaci részesedése 10 százalékponttal 75 %-ra esett vissza.

(239) Ugyanakkor a vonatkozó mikroökonómiai mutatók szerint a mintában szereplő uniós gyártók gazdasági helyzete egyértelműen romlott. A jövedelmezőség és a beruházások megtérülése negatív maradt és összességében tovább csökkent 2006 és a VI között. A pénzforgalom – az általános kedvező tendencia ellenére – szintén negatív maradt a VI során.

(240) A fentiekre figyelemmel, ideiglenesen megállapítható, hogy az uniós iparág jelentős kárt szenvedett az alaprendelet 8. cikke (4) bekezdésének értelmében.

5. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

5.1. **Bevezetés**

(241) A Bizottság az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdésével és 8. cikkének (6) bekezdésével összhangban megvizsgálta, hogy a támogatott import okozott-e olyan fokú kárt az uniós iparágnak, ami jelentősnek tekinthető. Megvizsgálták a támogatott import mellett azokat az egyéb ismert tényezőket is, amelyek ugyanakkor kárt okozhattak az uniós iparágnak, annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen egyéb tényezők által okozott esetleges kárt ne a támogatott import hatásának tulajdonítsák.

5.2. **A támogatott import hatása**

(242) 2006 és a vizsgálati időszak között az érintett termék támogatott importjának volumene több mint ötszörösére, 304 200 tonnára nőtt, és piaci részesedése közel 8 százalékponttal emelkedett (2,1 %–ról 10,2 %-ra). Ugyanakkor az uniós iparág piaci részesedése közel 10 százalékponttal csökkent (84,9 %-ról 72,1 %-ra). Ezeknek az importoknak az átlagára 2006 és a vizsgálati időszak között csökkent, és alacsonyabb maradt, mint az uniós gyártók átlagára.

(243) Amint azt a fenti (217) preambulumbekezdés jelezte, a támogatott importok áralákínálása átlagosan 3,2 %-os volt. Ha 4 % alatt maradt is az alákínálás, ez nem tekinthető jelentéktelennek, figyelemmel arra, hogy a PET alapanyag és a verseny fő színtere az ár.

(244) Az iráni exportőr azt állította, hogy az iráni PET nem okozhatott jelentős kárt az uniós iparágnak, mivel ezek az importszintek csak alig haladták meg a *de minimis* küszöbértéket. A vizsgálati időszak alatt azonban az Iránból származó behozatal, amely 1,9 %-os piaci részesedésnek felelt meg, meghaladta az alaprendeletben meghatározott *de minimis* küszöbértéket. Az iráni importárak ezen kívül alákínáltak az uniós iparág értékesítési árainak. Ilyen körülmények között az iráni exportőr által felvetett érv el lett utasítva.

(245) Tekintettel arra, hogy az érintett országokból származó import alákínált az uniós iparág árainak, az a vélemény alakult ki, hogy ezek a támogatott importok az árak csökkenése irányába hatottak, megakadályozva, hogy az uniós iparág olyan szinten tarthassa az eladási árait, amely szükséges lett volna ahhoz, hogy fedezze a költségeit és nyereséget termeljen. Így megállapítható, hogy okozati összefüggés áll fenn az említet importok és az uniós iparágat ért kár között.

5.3. **Egyéb tényezők hatása**

5.3.1. *Az uniós iparág exportaktivitása*

(246) Az egyik érdekelt fél azt állította, hogy a kár oka az uniós gyártók gyenge exportaktivitása volt. Amint az alábbi táblázatból látható, az uniós iparág exportjának volumene a figyelembe vett időszak alatt 11 %-kal nőtt. Ugyanezen időszak alatt az exportárak szintje 10 %-kal csökkent, ami a figyelembe vett időszak alatt stabil exportértékesítési értéket eredményezett. Így nincs annak jele, hogy az exportteljesítmény hozzájárult volna az uniós iparág által elszenvedett károkozáshoz.

16. táblázat

Uniós iparág	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Exportértékesítés (tonna)	25 677	24 103	23 414	28 504
Index (2006=100)	*100*	*94*	*91*	*111*
Exportértékesítés (euro)	28 473 679	27 176 204	25 109 209	28 564 676
Index (2006=100)	*100*	*95*	*88*	*100*
Export ára (euro/tonna)	1 109	1 128	1 072	1 002

Forrás: kérdőívekre adott válaszok

(247) Egy másik érdekelt fél azt állította, hogy az uniós iparág árai az uniós piacon mesterségesen magasak voltak. Az érdekelt fél szerint az állítás azzal indokolható, hogy az EU piacán az árak stagnáltak, miközben a exporteladási árak csökkentek. A vizsgálat azonban rámutatott, hogy az EU piacán az uniós iparág éves átlagos eladási árai az érintett időszak alatt 12 %-kal csökkentek, összhangban ugyanebben az időszakban az exportárak csökkenésével. Ennélfogva az állítást elutasították.

5.3.2. *Harmadik országokból származó import*

a) *Koreai Köztársaság*

(248) A Koreai Köztársaságra 2000 óta vonatkoznak dömpingellenes intézkedések. Két koreai vállalatra azonban zéró vám vonatkozik és a vizsgálat megállapította, hogy a Koreai Köztársaságból származó import szintje magas maradt, és a figyelembe vett időszak alatt jelentősen nőtt. A koreai eredetű import 2006 és a vizsgálati időszak között csaknem 150 %-kal nőtt, piaci részesedése pedig a 2006-os 3,5 %-ról a vizsgálati időszakban 7,7 %-ra nőtt.

17. táblázat

	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Dél Koreából származó import volumene (tonna)	94 023	130 994	177 341	231 107
Index (2006=100)	*100*	*139*	*189*	*246*
Dél Koreából származó import piaci részesedése	3,5 %	4,5 %	6,2 %	7,7 %
Importár (euro/tonna)	1 084	1 071	1 063	914

Forrás: Eurostat

(249) A koreai import átlagára általában kissé az uniós gyártók átlagárai alatt maradt. A koreai árak azonban magasabbak voltak, mint az érintett országokból származó importok átlagárai. Ennélfogva, bár nem zárható ki az, hogy a Koreai Köztársaságból származó import hozzájárult az uniós iparág által elszenvedett kárhoz, ez a hozzájárulás csak korlátozott volt, és megállapítható, hogy nem törte meg azt az okozati kapcsolatot, amely az érintett országokból származó támogatott importok tekintetében állt fenn.

(250) Az iráni exportőr azt állította, hogy az iráni importok bármilyen növekedése a dél-koreai importok csökkenése miatt történt, tehát nem az európai gyártók kárára történt. Az Eurostat adatai azonban azt mutatják, hogy az érintett időszakban a két országból származó importok volumene egyaránt stabilan emelkedett. Nem vonható le tehát az a következtetés, hogy az iráni importok kizárólag a dél-koreai importokat helyettesítették.

b) *Egyéb országok*

(251) Az egyéb országokból származó importok átlagosan jelentősen drágábbak voltak, mint az uniós gyártók átlagos eladási árai. Ezen túlmenően ezek az importok a figyelembe vett időszakban veszítettek a piaci részesedésükből. Ennélfogva ezek az importok nem tekinthetők az uniós iparágat ért kár lehetséges okának.

18. táblázat

	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Egyéb országokból érkező import volumene (tonna)	259 438	296 418	185 286	210 772
Index (2006=100)	*100*	*114*	*71*	*81*
Egyéb országokból érkező import piaci részesedése	9,6 %	10,1 %	6,5 %	7,0 %
Importár (euro/tonna)	1 176	1 144	1 194	1 043

Forrás: Eurostat

5.3.3. *Az együtt nem működő uniós gyártókkal fennálló verseny*

(252) Egyes érdekelt felek arra hivatkoztak, hogy az uniós iparág által elszenvedett kár az együtt nem működő uniós gyártókkal fennálló verseny következménye. Öt uniós gyártó nem működött együtt ebben az eljárásban. Egyikük már a vizsgálati időszak alatt beszüntette a termelését, míg két másik röviddel ezután tette ezt. Az együtt nem működő gyártók értékesítési volumenét a panaszban benyújtott információk alapján becsülték fel. A rendelkezésre álló információk alapján úgy tűnik, hogy ezeknek a gyártóknak a figyelembe vett időszak során a piaci részesedése a 2006-os 20,5 %-ról a vizsgálati időszakban 16 %-ra csökkent. A vizsgálat során nem merült fel semmiféle bizonyíték arra nézve, hogy e gyártók magatartása megtörte volna azt az okozati kapcsolatot, amely az érintett országokból származó támogatott importok és az uniós iparágat ért kár tekintetében állt fenn.

19. táblázat

Együtt nem működő uniós gyártók	2006	2007	2008	Vizsgálati időszak
Uniós értékesítés (tonna)	554 329	493 363	356 581	478 282
Index (2006=100)	*100*	*89*	*64*	*86*
Piaci részesedés	20,5 %	16,8 %	12,4 %	16,0 %

Forrás: panasz

5.3.4. *Gazdasági visszaesés*

(253) A 2008. évi pénzügyi és gazdasági válság következtében a gazdasági növekedés a vártnál alacsonyabb lett, és ez szokatlan volt a 2000-es évek elejéhez képest, amikor 10 % körüli éves növekedési rátákat tapasztaltak. Első ízben 2008-ban szűkült a PET iránti kereslet. Ennek egyértelműen volt hatása az uniós iparág egészének a teljesítményére.

(254) A gazdasági válság és a keresletcsökkenés negatív hatását azonban súlyosbította az érintett országokból érkező támogatott importok növekedése, ami az uniós iparág árai alá kínált. Így bár megállapítható, hogy a gazdasági válság hozzájárulhatott a károkozáshoz a 2008 utolsó negyedévében kezdődő időszakban, ez semmi esetre sem csökkentheti az alacsony árú támogatott importok károkozó hatását az EU piacán a figyelembe vett teljes időszak során. Még csökkenő eladások mellett is képesnek kellene lennie az uniós iparágnak arra, hogy elfogadható árszintet tartson fenn, és így mérsékelje a fogyasztásnövekedés bármely csökkenéséből eredő negatív hatásokat, de erre csak akkor képes, ha a piacon nincs jelen az alacsonyan importárakból eredő tisztességtelen verseny.

(255) A gazdasági válságnak a már a 2008 utolsó negyedéve előtt elszenvedett és tapasztalt károkozásra semmilyen hatása sincs.

(256) Következésképpen a gazdasági válságot olyan elemnek kell tekinteni, amely hozzájárult az uniós iparág által elszenvedett kárhoz, de csak 2008 utolsó negyedévétől, és figyelemmel annak globális jellegére, nem tekinthető olyan lehetséges oknak, amely megtörte volna azt az okozati kapcsolatot, amely az érintett országokból származó támogatott importok és az uniós iparágat ért kár tekintetében állt fenn.

5.3.5. *Földrajzi elhelyezkedés*

(257) Egyes érdekelt felek arra hivatkoztak, hogy az uniós iparágat ért bármely károkozást első sorban legalább néhány uniós gyártó nem szerencsés földrajzi elhelyezkedése okozta (azaz az, hogy távol esnek a kikötőtől, így mind a nyersanyagok, mind pedig a végtermékek esetében szükségtelen további szállítási költségekkel kell számolni).

(258) A fenti érveléssel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a viszonylag olcsóbb közlekedési eszközökkel könnyen el nem érhető területen való elhelyezkedésnek vannak bizonyos hátrányai, mind a nyersanyagoknak a szállítóktól történő, mind pedig a végtermékeknek a vevőkhöz történő szállítása költségeit illetően. Azonban a vizsgálat és a mintában szereplő uniós gyártóktól származó ellenőrzött adatok (ezek közül kettő kikötő közelében volt, kettő pedig távolabb a szárazföldön) nem mutattak semmiféle jelentős korrelációt a földrajzi elhelyezkedés és az uniós gyártók gazdasági teljesítménye között. Valójában a károkozás a kikötőhöz közelebb eső gyártókat is érintette.

(259) Következésképp megállapítható, hogy a földrajzi helyzet nem járult hozzá lényegesen az uniós iparág által elszenvedett kárhoz.

5.3.6. *Vertikális integráció*

(260) Egyes érdekelt felek szerint az uniós iparágat ért bármely károkozást az a tény okozta, hogy sok uniós gyártó nem vertikálisan integrált (a PTA-gyártás tekintetében) és így jelentős költséghátrányuk van az integrált exportőrökkel szemben. A mintában szereplő uniós gyártóktól származó ellenőrzött adatok nem mutattak semmiféle jelentős korrelációt a PTA-gyártás vertikális integrációja és az uniós gyártók gazdasági teljesítménye között.

(261) Következésképpen megállapítható, hogy a PTA-gyártás vertikális integrációjának a hiánya nem járult hozzá az uniós iparág által elszenvedett kárhoz.

5.4. **Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(262) Az időbeli egybeesés egyrészről az érintett országokból származó támogatott importok növekedése, a piaci részesedésük emelkedése, valamint a megállapított áralákínálás és másrészről az uniós gyártók helyzetének romlása között arra enged következtetni, hogy a támogatott importok az alaprendelet 8. cikke (5) bekezdésének értelmében lényeges kárt okoztak az uniós iparágnak.

(263) Más tényezőket is megvizsgáltak, de úgy találták, hogy azok nem törik meg a támogatott importok hatása és az uniós iparág által elszenvedett kár közötti okozati összefüggést. A Koreai Köztársaságból származó import hozzájárulhatott az uniós iparágat ért károkozáshoz, de az ezen importok és az uniós piaci ár közötti kis különbségre figyelemmel megállapítható, hogy ez nem törte meg az érintett országokból származó támogatott importok tekintetében fennálló okozati összefüggést. A csökkenő piaci részesedés és a magas árszint következtében nincs bizonyíték arra, hogy az egyéb harmadik országokból származó importok hozzájárulhattak-e az uniós iparág által elszenvedett kárhoz. Ezen túlmenően más ismert tényező – azaz az uniós iparág exportteljesítménye, az egyéb uniós gyártók versenye, a gazdasági válság, a földrajzi elhelyezkedés és a vertikális integráció hiánya – nem járult hozzá az uniós iparágat ért kárhoz olyan mértékben, ami az okozati összefüggést megtörte volna.

(264) A fenti elemzés alapján, amely megfelelően megkülönböztette és elválasztotta a támogatott importok károkozó hatásától valamennyi olyan ismert tényező hatását, amely az uniós iparág helyzetére hathat, ideiglenesen megállapítható, hogy az érintett országokból származó import az alaprendelet 8. cikke (5) bekezdésének értelmében jelentős kárt okozott az uniós iparágnak.

6. UNIÓS ÉRDEK

(265) Az alaprendelet 31. cikkével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy a támogatásra, a károkozásra és az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés ellenére fennáll-e olyan kényszerítő ok, amelyből az következne, hogy nem szolgálná az uniós érdeket az adott esetben az intézkedések elfogadása. Ebből a célból, az alaprendelet 31. cikkének (1) bekezdésével összhangban, a Bizottság megvizsgálta a lehetséges intézkedések valószínűsíthető hatásait valamennyi érintett félre nézve, valamint az intézkedések elmaradásának feltehető következményeit is.

(266) A Bizottság kérdőíveket küldött ki a független importőrök, az alapanyag-szállítók, a felhasználók és szövetségeik részére. Összesen több, mint 50 kérdőívet küldtek ki, de csak 13 válasz érkezett a meghatározott határidőn belül. Ezen túlmenően 22 felhasználó az eljárás későbbi szakaszában jelentkezett, levélben közölve, hogy ellenzik az ügyben tett bármilyen lehetséges intézkedést.

6.1. Az uniós iparág és az egyéb uniós gyártók érdeke

(267) Az érintett országokból érkező importra vonatkozó intézkedések alkalmazása megakadályozná a piac további torzulását, az árak lenyomását, és visszaállítaná a tisztességes versenyt. Ez viszont az emelkedő áraknak, a növekvő értékesítési volumennek és piaci részesedésnek köszönhetően lehetőséget teremtene az uniós iparág számára arra, hogy javítson a helyzetén.

(268) Intézkedések hiányában várhatóan továbbra is fokozódik az érintett országokból olyan alacsony árakon érkező import, amelyek az uniós iparág árai alá kínálnak. Ebben az esetben az uniós iparágnak nem lenne lehetősége arra, hogy javítson a helyzetén. Figyelemmel az uniós iparág rossz pénzügyi helyzetére, újabb gyárbezárásokra és ebből eredően csökkenő foglalkoztatásra lehetne számítani.

(269) Nincs arra utaló jel, hogy a vizsgálatban aktívan együtt nem működő egyéb uniós gyártók érdekei eltérnének az uniós iparág jelzett érdekeitől.

(270) Az iráni vállalat azzal érvelt, hogy az intézkedések meghozatala nem segítené az uniós iparágat, mert csak más exportáló országokban új befektetésekhez vezetne. Ezt az érvelést nem lehet elfogadni, ugyanis ez azt jelentené, ha a logikus következményét nézzük, hogy kiegyenlítő intézkedéseket sosem lehetne alkalmazni olyan termékekre, amelyeknél a befektetéseket más országokra is át lehet irányítani. Sőt egyben a tisztességtelen kereskedelem elleni védelem megtagadását is jelentené, csak azért, mert más harmadik országok esetleg új versenytársként léphetnek fel.

(271) Ugyanez az érdekelt fél azt állította, hogy egy intézkedés sem tudná orvosolni az EU PET-gyártó iparágának az ázsiai és közel-keleti PET-gyártó iparággal szembeni strukturális versenyhátrányát. Ezt az érvelést azonban nem támasztotta alá kellőképpen. Megjegyzendő, hogy a mintában szereplő néhány olyan uniós gyártó, amely vertikálisan integrált, szintén nehéz pénzügyi helyzetben van. Ráadásul ha még volt is versenyelőny (pl. a nyersanyagokhoz való olcsóbb hozzáférés), az exportáló gyártók még mindig kiegyenlíthető támogatásban részesültek.

(272) Ennek megfelelően ideiglenesen megállapítható, hogy a kiegyenlítő intézkedések elrendelése egyértelműen az uniós iparág érdekét szolgálná.

6.2. A független uniós importőrök érdekei

(273) A fentiekben jelzettek szerint mintavételt alkalmaztak a független importőrök körében, és a mintában szereplő két vállalat közül csak egy importőr ügynökség (Global Services International, a továbbiakban: G.S.I.) működött együtt teljes mértékben ebben a vizsgálatban a kérdőívre adott válaszával. Az együttműködő cég által bejelentett importok az vizsgálati időszakban az érintett országokból származó összes import jelentős részét képviselik. A G.S.I. üzleti tevékenységének fő részét a PET importjára vonatkozó megbízások teszik ki. Mivel az ügynök jutalékos alapon dolgozik, bármely vám kivetése várhatóan nem lenne jelentős hatással a teljesítményére, mivel bármely tényleges importár-növekedést az ügyfelei viselnének.

(274) Más importőr nem nyújtott be releváns információt. Figyelemmel arra, hogy a más országokkal szemben hatályban lévő dömpingellenes és/vagy kiegyenlítő intézkedések nem küszöbölték ki az onnan származó importot, valamint arra, hogy fennáll az import lehetősége olyan országokból is, amelyek nem állnak semmiféle kereskedelmi védelmi intézkedés hatály alatt (pl. Omán, USA, Brazília), megállapítható, hogy az importőrök ezekből az országokból is importálhatnak.

(275) Ennek megfelelően ideiglenesen megállapítható, hogy az ideiglenes intézkedések elrendelése nem fog jelentős mértékben negatív hatással járni az uniós importőrök érdekeire.

6.3. Az uniós nyersanyagszállítók érdekei

(276) A vizsgálatban három nyersanyagszállító (két PTA- és egy MEG-szállító) működött együtt a kérdőívre határidőben megadott válasz útján. Az európai üzemeikben alkalmazott és a PTA/MEG gyártásban érintett létszám körülbelül 700 fő volt.

(277) Az együttműködő PTA-gyártók a mintában szereplő uniós gyártók PTA-beszerzéseinek körülbelül 50 %-át képviselik. A PTA-gyártók erősen függnek a PET-gyártók helyzetétől, mivel ők a fő ügyfeleik. Az alacsony PET-árak alacsony PTA-árakat eredményeznek és a PTA-gyártók számára alacsony haszonkulcsot jelentenek. Meg kell jegyezni, hogy folyamatban van egy dömpingellenes és egy szubvencióellenes vizsgálat a thaiföldi eredetű PTA-importok tekintetében, ami arra utal, hogy az uniós PTA-gyártóknak a thai importból eredő tisztességtelen versennyel is szembe kell nézni. Következésképpen megállapítható, hogy a támogatott PET-importra bevezetendő intézkedések a PTA-gyártókra is kedvező hatással járnának.

(278) Az együttműködő MEG-szállító esetében a MEG a teljes forgalmának csak kevesebb, mint 10 %-át képviseli. Meg kell jegyezni, hogy a MEG tekintetében nem a PET az egyetlen – sőt nem is a fő – felhasználási terület, és a MEG-gyártók kevésbé függnek a PET ágazat helyzetétől. Ennek ellenére a PET ágazat nehézségeinek lehet korlátozott hatása a MEG-szállítókra, legalább is rövid- és középtávon.

(279) A fentiekre figyelemmel ideiglenesen megállapítható, hogy az érintett országokból származó támogatott importra vonatkozó intézkedések elrendelése a nyersanyagszállítók érdekében állna.

6.4. **A felhasználók érdekei**

(280) Az ebben az eljárásban érintett PET (azaz a legalább 78 ml/g vagy magasabb viszkozitási számú, tehát palack minőségű PET) fő felhasználási területe a víz és más italok számára szolgáló palackok gyártása. Fejlődést mutat, de még viszonylag korlátozott körű a más csomagolóanyagok (szilárd élelmiszerhez és mosó- és tisztítószerekhez) és a lapok gyártására történő felhasználás. A PET-palackok gyártása két szakaszban történik: i. először egy előformát készítenek PET-fröccsöntéssel, aztán pedig ii. az előformát felmelegítik és palackká fújják fel. A palackgyártás lehet integrált folyamat (tehát ugyanaz a vállalat vásárolja meg a PET-et, elkészíti az előformát és palackká fújja fel), vagy csak a második szakaszra korlátozott (az előforma palackká felfújása). Az előformák viszonylag könnyen szállíthatók, mivel kicsik és nagy a sűrűségük, míg az üres palackok nem stabilak és a méretük miatt nagyon drága a szállításuk.

(281) A PET-palackokat a palackozó vállalatok töltik meg vízzel és/vagy más italokkal. A palackozó vállalatok is gyakran érintettek a PET-gyártásban, vagy úgy, hogy részt vesznek az integrált palackozási műveletekben, vagy úgy, hogy díjazási megállapodásokat kötnek az alvállalkozó átalakító cégekkel és/vagy palackgyártókkal, akik részére kialkudják a PET árát annak gyártójával (soft tolling), vagy esetleg meg is veszik a saját palackjaikhoz szükséges PET-et (hard tolling).

(282) Ebből következően két felhasználói csoport különíthető el:

— átalakítók és/vagy palackgyártók, melyek közvetlenül a gyártóktól vásárolják a PET-et, előformákká (vagy palackokká) alakítják azt és továbbértékesítik további feldolgozásra (vagy töltésre), valamint

— palackozók, melyek alvállalkozó palackgyártóik/átalakítóik számára vásárolják a PET-et („hard tolling") vagy arról az árról tárgyalnak, melyen az alvállalkozó átalakító és/vagy palackgyártó hozzájut a PET-hez („soft tolling").

a) *Átalakítók*

(283) Az előformagyártók a palack-minőségű PET fő felhasználói. A vizsgálati időszakban az uniós fogyasztás 16 %-át képviselő négy átalakító vállalat teljes mértékben együttműködött a vizsgálatban (azaz teljes körűen és határidőre válaszolt a kérdőív kérdéseire). A fent említettek szerint, számos átalakító vállalat később lépett be az eljárásba és fejezte ki az ellenvéleményét, de ezek nem szolgáltattak semmiféle ellenőrizhető adatot a fogyasztásukról. Az együttműködő importáló ügynök a meghallgatáson azt közölte, hogy az uniós felhasználók több, mint 80 %-a ellenzi az intézkedéseket. Ez az információ azonban nem kellően alátámasztott, és nem igazolható.

(284) Az európai műanyag átalakítókat képviselő egyik szervezet (EuPC) a meghallgatás során kijelentette, hogy az eljárással kapcsolatban semleges az álláspontja. Bár néhány tagja ellenezne bármilyen intézkedést, a jelenlegi PET-árak az európai piacon nem fenntarthatók a PET-újrahasznosító cégek számára. A PET-újrahasznosító vállalatok (melyeket szintén az EuPC képvisel) támogatnák az intézkedéseket. A vizsgálat során később azonban a szervezet megváltoztatta álláspontját, és az intézkedések meghozatala ellen léptek fel. A szervezet azt állította, hogy az intézkedések meghozatala többletköltségeket jelentene az EU műanyagipara számára, amely elsősorban kis- és középvállalkozásokból (kkv-kból) áll. A szervezet azzal érvelt, hogy ezek a kkv-k már nem tudnának elbírni ennél is magasabb PET-árakat, ezért vagy tevékenységük megszüntetésére, vagy pedig az EU-n kívülre költözésre ösztönözné őket. Ezeket az állításokat ekkor még nem támasztották jobban alá.

(285) Az együttműködő átalakító vállalatok által foglalkoztatott összlétszám 1 300 fő volt, míg az eljárásban később jelentkező átalakító vállalatok további 6 000 fő foglalkoztatására hivatkoztak. Az importáló ügynök és ügyfelei a meghallgatás során úgy nyilatkoztak, hogy az átalakító vállalatok körülbelül 20 000 főt foglalkoztatnak. A foglalkoztatásra vonatkozó információ megerősítésre szorul.

(286) A rendelkezésre álló adatok alapján az előformák gyártásához felhasznált PET az átalakító vállalatok gyártási összköltségeinek 70-80 %-át teszi ki. Így ez kritikus költségelem e vállalatok számára. Eddig a vizsgálat azt jelezte, hogy az együttműködő átalakító vállalatok általában már most is veszteségesek. Figyelemmel arra, hogy az átalakító vállalatok nagy része helyi kis- és középvállalat, rövid- és középtávon csak korlátozott lehetőségük van arra, hogy költségeik bármilyen emelkedését továbbhárítsák, különösen akkor, ha az ügyfelük (palackozó vállalatok) egy sokkal jobb alkupozícióval rendelkező meglehetősen nagy piaci szereplő. Az előformák és/vagy palackok eladására vonatkozó szerződéseik azonban (amelyeket szokásosan évente kötnek) gyakran tartalmaznak a PET-árak változásaira reagáló mechanizmusokat.

(287) Az átalakító vállalatok és az együttműködő importügynök arra hivatkoztak, hogy az intézkedések eredményeként egyes nagyobb előformagyártók a szabványos gyártósoraikat az EU-val szomszédos országokba helyeznék át. Mivel az előformák szállítási költsége kisebb távolságon belül viszonylag alacsony, ez a folyamat már bizonyos mértékben el is indult. Ma még azonban az olyan szempontok, mint az ügyfélhez való közelség vagy a szállítások rugalmassága a jelek szerint kiegyenlítik azokat az előnyöket, amelyeket a szomszédos országok ajánlanak. Tekintettel arra, hogy a javasolt intézkedések szintje mérsékelt, ideiglenesen megállapítható, hogy az EU-n kívüli előformagyártás előnyei nem ellentételeznék a jelenlegi hátrányokat. Sőt, figyelemmel a szállítási költségekre, az áthelyezés csak azon vállalatok számára jelent alternatívát, amelyeknek az ügyfelei az EU határaihoz közel helyezkednek el, azon átalakító vállalatok számára azonban nem, akiknek az ügyfelei az EU más részein találhatók.

(288) Az átalakító vállalatok és az importügynök arra is hivatkoztak, hogy az intézkedések csak rövid távon könnyítenék a PET-gyártók helyzetét. Állításuk szerint közép- és hosszútávon, az előformagyártóknak az EU-ból történő kivonulása után, az uniós piacon nem lenne elegendő kereslet a PET iránt, így a csökkenő árak miatt a PET-gyártóknak be kellene zárni az üzemeiket, vagy áthelyezni azokat az EU-n kívülre. Az előző preambulumbekezdésben írtakra való tekintettel, és figyelemmel arra, hogy az ideiglenes megállapítás szerint az előformagyártók gazdaságilag még nem kényszerülnek az EU elhagyására, ez a forgatókönyv nem valószínűsíthető.

(289) Így ideiglenesen nem zárható ki az, hogy az intézkedések elrendelése jelentős hatással lesz az átalakítók gyártási költségeire. Figyelemmel azonban arra, hogy bizonytalan az, hogy az előformagyártóknak és/vagy a palackgyártóknak milyen lehetőségük lesz arra, hogy a megemelkedett költségeiket a vásárlóikra hárítsák, ebben az átmeneti szakaszban nem állapítható meg egyértelműen az átalakító cégek nyereségességére és összteljesítményükre gyakorolt hatás.

b) *Palackozók*

(290) Hat palackozó vállalat – ideértve a Coca-Cola Co., a Nestle Waters, a Danone és az Orangina leányvállalatait – működött együtt a vizsgálatban, azaz határidőre benyújtotta a kérdőívre adott válaszait. Ezek a cégek a vizsgálati időszakban az uniós PET-fogyasztás 11 %-át képviselték. Az információszolgáltatás formája miatt azonban a PET-et felhasználó termelésben közvetlenül részt vevő dolgozók száma nem állapítható meg könnyen. Az ideiglenes becslés azonban körülbelül 6 000 fő. A rendelkezésre álló információk alapján, a becslés szerint az Európai Unióban a teljes palackozóipar 40 000–60 000 főt foglalkoztat, akik a PET-et felhasználó termelésben közvetlenül érintettek.

(291) A rendelkezésre álló információk alapján, az együttműködő palackozóknál a PET költsége az összköltség 1–14 %-át teszi ki, az adott termékek gyártásában használt többi összetevő árától függően. A rendelkezésre álló adatok alapján a PET az ásványvízgyártók esetében fontosabb költségelem (különösen a nem márkaterméket gyártók esetén), míg egyes üdítőital-gyártók esetén jelentéktelenebb a szerepe. Az információk szerint, egyes esetekben a PET költsége a vásárló által az ásványvízért fizetett végső árnak akár 20 %-a is lehet. A becslések szerint a PET költségei átlagosan a palackozó cégek összköltségeinek 10 %-át jelenthetik.

(292) A fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy a PET árának a javasolt intézkedések bevezetését követő bármely emelkedése csak korlátozott hatással járna (2 %-nál kevesebb költségemelkedés) a palackozó vállalatok általános helyzetére, még akkor is, ha – az állítások szerint – nehézségeik lennének a megemelkedett költségeiknek a vásárlóikra történő áthárításában, ami egyébként nem valószínű, legalább is középtávon.

6.5. **A PET-ellátás hiánya**

(293) Számos érdekelt fél érvelt azzal, hogy az intézkedések elrendelése PET-hiányt idézne elő az uniós piacon, és az uniós gyártók nem rendelkeznek a kellő kapacitással a fennálló kereslet kielégítésére.

(294) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az uniós gyártók a vizsgálati időszakban csak a kapacitásuk 69 %-át használták ki, és megfelelő tartalékkapacitással rendelkeznek az érintett országokból származó import kiváltására, ha ez szükségessé válna. A vám célja azonban nem az import ellehetetlenítése, hanem a tisztességes piaci verseny helyreállítása. Ezen túl, egyéb beszerzési források is rendelkezésre állnak.

(295) Ráadásul a várakozások szerint a PET újrafeldolgozó ipar növelné a termelését, ha az új PET ára az uniós piacon ésszerű szinten maradna, és azt nem csökkentené a tisztességtelen verseny.

6.6. **Egyéb érvek**

(296) Az iráni exportőr azzal érvelt, hogy az iráni PET ellen alkalmazott intézkedések aránytalanul kedvezőtlen hatást gyakorolnának, figyelembe véve, hogy az ország fejlődő ország, és a nemzetközi szankciók miatt az iráni exportőrök helyzetét már most is komoly hátrányok nehezítik. A Bizottság következetesen ugyanolyan szubvencióellenes intézkedéseket hoz a fejlődő és a fejlett országok ellen egyaránt, ha jogilag indokolt a szankció. Az továbbá, hogy Irán ellen szankciók állnak fenn, a meglévő szubvencióellenes szabályok tekintetében irreleváns.

6.7. **Az uniós érdekre vonatkozó megállapítás**

(297) Összefoglalva, az érintett országokból származó importra kivetendő intézkedések lehetőséget teremtenének az uniós iparágnak és az egyéb uniós gyártóknak arra, hogy a növekvő eladási volumen, a magasabb eladási árak és a növekvő piaci részesedésük útján javuljon a helyzetük. Bár megjelenhetnek bizonyos negatív hatások a felhasználók költségeinek emelkedése formájában (főként az átalakító vállalatok esetén), ezeket a gyártók és a szállítóik részéről várható előnyök feltehetően kiegyenlítenék.

(298) A tisztességes verseny helyreállítása és az ésszerű árszint fenntartása az EU-ban ösztönözné a PET újrahasznosítását, és így hozzájárulna a környezet védelméhez. A fentiek fényében ideiglenesen megállapítható, hogy a jelen esetben végső soron nem szól kényszerítő ok az intézkedések elrendelése ellen. Ezt az előzetes értékelést a végső szakaszban elképzelhető, hogy felül kell vizsgálni a felhasználói kérdőívekre adott válaszok ellenőrzése és a további vizsgálat után.

7. **IDEIGLENES KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK**

(299) A támogatással, a károkozással és az uniós érdekkel kapcsolatos ideiglenes következtetésekre figyelemmel ideiglenes intézkedéseket kell elrendelni az érintett terméknek Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből történő importja tekintetében annak megelőzése érdekében, hogy a támogatott import az uniós iparágnak további károkat okozzon.

7.1. **A károkozás megszüntetésének a szintje**

(300) Az érintett országokból származó importra vonatkozó ideiglenes intézkedéseket olyan szinten kell elrendelni, amely képes az uniós iparágat a támogatott import útján ért károkozás megszüntetésére, a megállapított támogatási különbözet túllépése nélkül. A károkozó támogatás hatásainak kiküszöböléséhez szükséges vám összegének kiszámítása során figyelembe kell venni, hogy bármely intézkedésnek lehetővé kell tennie az uniós iparág számára, hogy fedezze a gyártási költségeit és összességében olyan adózás előtti nyereségre tegyen szert, ami a rendes versenykörülmények között – azaz a támogatott import hiányában – ésszerűen elérhető lenne.

(301) Az Európai Unió 7,5 %-os célnyereséget határozott meg, amelyet a Kínai Népköztársaság elleni eljárásban is használtak. A figyelembe vett időszak alatt azonban az uniós iparág soha sem ért el ilyen nyereséget (valójában soha sem volt nyereséges) és az általános megjegyzések szerint általában meglehetősen alacsony haszonkulccsal működik. A mintában szereplő két vállalat által az időszakban elért legmagasabb éves nyereség 3 % volt. Ilyen körülmények között a legmegfelelőbb célnyereséget ideiglenesen 5 %-ban állapították meg.

(302) Ezen az alapon számították ki a hasonló termék esetében az uniós iparág számára a nem károkozó árat. A nem károkozó árat úgy állapították meg, hogy a gyártelepi árból kivonták a tényleges haszonkulcsot, és a fent említett célzott haszonkulcsot hozzáadták az így kiszámított nullszaldós árhoz.

(303) Figyelemmel arra, hogy a vizsgálati időszakban a nyersanyagárak és következésképpen a PET-árak az uniós piacon nagy mozgást mutattak, indokolt a károkozás megszüntetésének a szintjét negyedéves adatok alapján kiszámítani.

Ország	A károkozás megszüntetésének a szintje
Irán	17,0 %
Pakisztán	15,2 %
EAE	18,5 %

7.2. **Ideiglenes intézkedések**

(304) A fentiek fényében és az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdése szerint megállapítható, hogy ideiglenes kiegyenlítő vámot kell kivetni az érintett termék Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó importjára a megállapított legalacsonyabb támogatási és károkozás-megszüntetési szinten, az alacsonyabb vámtétel szabályával összhangban.

(305) A fentiek fényében és az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdése szerint megállapítható, hogy az ideiglenes kiegyenlítő vámot az Iránból származó import esetén a megállapított kárkülönbözet szintjén, míg a Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó import esetén az ideiglenes kiegyenlítő vámot a megállapított támogatási különbözet szintjén kell kivetni.

(306) Meg kell jegyezni, hogy a PET költségei és árai viszonylag rövid idő alatt jelentősen ingadoznak. Ennélfogva indokolt a vámokat egy tonnára vetített egyedi összeg formájában meghatározni. Ez az összeg a kiegyenlítő rátának a párhuzamos dömpingellenes eljárás számításaiban használt CIF paritású exportárakra történő alkalmazásából ered.

(307) A fentiek alapján a vámfizetés előtti, EU határparitáson számított CIF-árra javasolt kiegyenlítő vám a következő:

Ország	Összes támogatási különbözet	Ebből exporttámogatás	Kárkülönbözet (negyedéves alapon)	Ideiglenes kiegyenlítő vámtétel	
				%	Összeg (EUR/t)
Irán	53 %	2 %	17,0 %	17,0 %	142,97
Pakisztán	9,7 %	7,4 %	15,2 %	9,7 %	83,64
EAE	5,1 %	0 %	18,5 %	5,1 %	42,34

7.3. **Záró rendelkezés**

(308) A helyes adminisztráció érdekében rögzíteni kell egy olyan időszakot, amelyen belül az érdekelt felek, amelyek a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül bejelentkeztek, írásban ismertethetik az álláspontjukat, és meghallgatást kérhetnek. Meg kell állapítani továbbá, hogy az e rendelet meghozatala érdekében a vámok kivetésével kapcsolatban hozott megállapítások ideiglenesek, és ezeket az esetleges végleges intézkedések elfogadása esetén felül kell vizsgálni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

1 A jelenleg a 3907 60 20 KN-kód alá tartozó, Iránból, Pakisztánból és az Egyesült Arab Emírségekből származó, az ISO 1628-5 szabvány szerint legalább 78 ml/g viszkozitási számú polietilén-tereftalátra ideiglenes kiegyenlítő vám kerül kivetésre.

2 Az (1) bekezdésben meghatározott termékre a nettó uniós határparitáson számított, vámfizetés előtti árra alkalmazandó ideiglenes kiegyenlítő vám mértéke a következő:

Ország	Kiegyenlítő vámtétel (euro/tonna)
Irán: minden vállalat	142,97
Pakisztán: minden vállalat	83,64
Egyesült Arab Emírségek: minden vállalat	42,34

3 Azokban az esetekben, amikor az áru a szabad forgalomba történő bocsátást megelőzően megsérül, és így a ténylegesen kifizetett vagy fizetendő árat a vámérték megállapítása érdekében részarányosítják a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet [1] 145. cikkével összhangban, akkor a fent meghatározott összegek alapján kiszámított ideiglenes kiegyenlítő vám összegét a ténylegesen kifizetett vagy fizetendő árral arányosan csökkenteni kell.

4 Az (1) bekezdésben említett terméknek az Európai Unióban szabad forgalomba bocsátása az ideiglenes vám összegének megfelelő biztosíték nyújtásához kötött.

5 Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Az 597/2009/EK tanácsi rendelet 30. cikkének sérelme nélkül az érdekelt felek e rendelet hatálybalépésétől számított egy hónapon belül kérhetik azoknak a lényeges tényeknek és szempontoknak a közlését, amelyek alapján ezt a rendeletet elfogadták, írásban ismertethetik álláspontjukat, és kérhetik a Bizottság általi szóbeli meghallgatásukat.

Az 597/2009/EK tanácsi rendelet 31. cikkének (4) bekezdése alapján az érintett felek e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított egy hónapon belül észrevételeket tehetnek e rendelet alkalmazására vonatkozóan.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

E rendelet 1. cikkét négy hónapig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2010. május 31-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

[1] HL L 253., 1993.10.11., 1. o.